

KATA

87 RUE DE COLOMBES

92600 ASNIERES SUR -

SEINE ; FRANCE

தார்புலி

चिदग्निकुण्डसंभूता

WOMAN - born of the fire of consciousness

CRU OF ASIA

இந் நிகழ்ச்சி எமக்குப் புதிய வடிவமாகவே இருந்தது. (இந் நிகழ்ச்சியில் கையாளப்படும் உத்திகள் இலங்கையில் ஏற்கெனவே கையாளப்பட்டு வருவதாக இந் நிகழ்ச்சியல் பங்காற்றும் இலங்கைக் கலைஞரான க. சிதம்பரநாதன் தெரிவித்தார்.) பல நாடுகளைச் சேர்ந்த, பல மொழிகளைப் பேசும் கலைஞர்கள் ஒன்றுகூடும் பங்குபற்றியதும் கூடப் புதிதாகவே இருந்தது.

எந்த ஒரு பொது மொழியும் இல்லாதது, அபிநயங்கள் மூலமே அனைத்தையும் விளக்கியது நடிகர்களால் இயல்பாகப் பங்காற்றியது, நிகழ்ச்சி மூலமும் குறியீட்டுப் பொருளாக சூரியன் ஒலியத்தைப் பயன்படுத்தியது, அந்தந்த நாட்டு பாரம்பரிய இசை, வாத்தியங்களைப் பயன்படுத்தியது, அந்த இசைக்கேற்ப அனைவரையுமே பங்காற்ற வைத்தது ஆகியன குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவற்றில் சிறப்பம்சங்களாகும்.

ஒரு கிராமியக் கதை மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தின் சுரண்டல்களையும், அரசுகளின் இராணுவமயமாக்கலையும், மக்கள் போராட்டத்தையும் சித்தரித்திருப்பதுடன், துன்பப்படும் மக்கள் அனைவரினதும் ஒன்றிணைந்த போராட்டமே வெற்றிக்கு அவசியம் என வலியுறுத்தியிருப்பது முக்கியமான அம்சமாகும்.

இது மதங்கள் சம்பந்தப்பட்ட கதையோ என பூசாரி, தேவன், தேவதை, பேய்கள் என்ற பாத்திரங்கள் ஒரு மயக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும், ஏகாதிபத்தியங்கள் தங்கள் சுரண்டலுக்காக மதங்களைப் பயன்படுத்தி மக்களை அடிமைப்படுத்தவதைக் காட்டியிருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நிகழ்ச்சியின் இறுதிக் கட்டமாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தங்கள் தங்கள் நாடுகளில் நடக்கும் போராட்டங்கள் பற்றி உணர்வுபூர்வமாக விபரிப்பது முக்கியமான அம்சமாகும். இதை ஆங்கிலத்தில் விபரிக்காமல் தங்கள் நிகழ்ச்சி நடக்கும் நாடுகளின் மொழியில் விளக்குவார்களேயானால் அது இன்றும் தாக்கமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்.

குறிப்பிட்ட சில கலைஞர்களே பல்வேறு பாத்திரங்களில் வருவதும் பலருக்கு குழப்பத்தை

(தொடர்ச்சி 13ஆம் பக்கம்)

நியாயத்திற்கான குரல்கள்

இலங்கையில் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினை எப்படி தமிழ், சிங்கள அரசியல்வாதிகளாலும், முதலாளிகளாலும் இனவாதமாக மாற்றப்பட்டு, போராட்ட உணர்வுகள் திசை திருப்பப்பட்டதோ அதைப் போலவே வெளிநாடுகளில் அந்தந்த நாடுகளின் அரசுகளாலும், அரசு, முதலாளித்துவ சாதனங்களாலும் இலங்கைப் பிரச்சினை 'வெறும் பயங்கரவாதமாகச்' சித்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதற்கு ஆதரவு வழங்குவதாக வெளிநாடுகளில் இருக்கும் இயக்கப் 'பிரதிநிதிகள்' மக்களின் பிணங்களில் தங்கள் அரசியல் வியாபாரங்களை நடத்திக் கொண்டுள்ளதற்கும் இயக்கங்களின் சார்பாக இலங்கைப் பிரச்சினையை 'உருவகப்படுத்தி' பயங்கரவாதப்பிரச்சினைதான் என நிரூபித்து வருகிறார்கள்.

இதைவிட 'பார்வையாளர்' நிலையிலிருப்பவர்கள் 'அங்கே சிங்களவன் கொல்லுகிறான், நாங்கள் தமிழீழத்திற்கு எல்லை போடுகிறோம்' என்று உண்மையான பிரச்சினையின் தாத்தபரியத்தை தங்கள் பங்கிற்குக் குறைத்து வருகிறார்கள்.

இந் நிலையில் இலங்கை மக்களின் பிரச்சினை பற்றிய சரியான கணிப்பீடு சர்வதேசத்திற்குத் தெரிய வராமல் போகிறது கூடவே மக்கள் போராட்டத்திற்கான சர்வதேச ஆதரவு கிடைப்பதிலும் பாரிய தடைகள் ஏற்படுகின்றன.

எனவே தற்போது ஒரு முக்கியமான கட்டத்திற்கு இலங்கைப் பிரச்சினை வந்திருக்கும் நேரத்திலும் மக்கள் போராட்டத்திற்கு சர்வதேச ரீதியில் ஆதரவைத் திரட்ட முயற்சிக்காமல்விடுவது தவறேயாகும். இதற்காக இலங்கை மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிய சரியான பார்வையை நாங்கள் தங்கியிருக்கும் நாடுகளில் உள்ள மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.

இதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவது அவசியமானது. இவற்றிற்கு மொழியறிவும் பிரதானமென்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

நாங்கள் தங்கியிருக்கும் நாடுகளில் எத்தனையோ கூட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. வெளிநாட்டவர்கள் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளாகவோ, இந்த நாடுகளில் உள்ள மக்களின் விடிவு பற்றிய கூட்டங்களாகவோ இவை அமைகின்றன. இப்படியான கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு இலங்கை பற்றிய புகைப்படக் கண்காட்சிகள், ஒவியக் கண்காட்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தலாம். சரியான தகவல்களைக் கொண்டு பிரசுரங்கள், புத்தகங்களை விநியோகிக்கலாம். சிறு விளக்கஉரைகளை யோ, கேள்வி பதில் நிகழ்ச்சிகளை யோ நிகழ்த்தலாம்.

இந்த நாட்டவர்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கென போதிய, உண்மையான தகவல்கள், பிரசுரங்கள், புகைப்படங்கள் கிடைக்காதபட்சத்தில் அவற்றைத் தேடிப் பெறும் முயற்சியில் நாங்களே ஈடுபட வேண்டும். இந்நாட்டில் வெளிவரும் அரசு சார்பற்ற மக்கள் பிரசுரங்களில் கூட பிரதானமான தகவல்கள், படங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றைச் சேகரித்து வைப்பதன் மூலம் நாங்களே ஒருதொகுப்பைத் தயாரித்துக் கொள்ள முடியும்.

இந்நாட்டுத் தொலைக்காட்சிகள் தங்கள் அரசுசார்புநிலையிலிருந்து வெளியிடும் இலங்கை பற்றிய செய்திப் படங்களைப் பிரதி செய்து, அவற்றிற்குரிய உண்மைவிளக்கங்களை மறு ஒலிப்பதிவு செய்து வீடியோத் தொகுப்புகளையும் சேகரித்துக் கொள்ளலாம். இந்தவகைத் தொகுப்புகள் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும்.

இந்த நாடுகளிலிருக்கும் மக்களின் உண்மையான விடிவை விரும்பும் நேச சக்திகளுடன் நாங்களாகத் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் அவர்கள் பார்வையைக் கூட அறிந்து கொள்ளலாம். இதைவிட இந்த நாடுகளில் எங்களைப் போல பல வெளிநாட்டவர்க்கும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலம் அவர்கள் நாட்டுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய சரியான விபரங்களை யும் பெற்றுக்கொள்ள இயலும்.

இலங்கை பற்றிய சரியான தகவல்களை நாங்கள் இருக்கும் நாட்டு மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவதைப் போல் இந்தநாடுகளில் உள்ள எம்மவர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தேவையும் இருக்கிறது. காரணம் இலங்கையில் நடக்கும் கொலைகளைப் பற்றி ரிகைகளில் எண்ணிக்கை ரீதியாகப் பார்ப்பதுடனும், பி. பி. சி. யில் பரபரப்பாக கேட்பதுடனும் பலர் நியூத்திவிடுகிறார்கள். அந்தக்கொலைகளால் ஏற்படும் இழப்புகள், கொலைகளின் சூத்திரதாரிகள், அவர்களின் நோக்கங்கள் போன்றவற்றை அனைவருக்கும் தெளிவுபடுத்துவதுடன் அராஜகத்திற்கெதிராகக் குரல் கொடுக்க வேண்டிய தேவையையும் உணர்த்த வேண்டும். அத்துடன் உண்மையான போராட்டம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வைக்க வேண்டும்.

அரசு சார்புப் பத்திரிகைகளையும், உண்மையை எழுதமுடியாமலிருக்கும் பத்திரிகைகளையும், தங்கள் கொலைத் தொழிலுக்கு நதி தேடும் இயக்க வெளியீடுகளையும் மட்டுமே படித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உண்மைகள் சென்றடைய வேண்டும். இதற்கு இங்கு வெளியாகும் சஞ்சிகைகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதுடன், அவ்வப்போது சிறு குண்டுப் பிரசுரங்கள், சிறிய தகவல் வெளியீடுகளை வெளியிட்டு விநியோகிக்க வேண்டும்.

அநியாயத்திற்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பவர்கள் இலங்கையில் பிரேதங்களாக்கப்படுகையில் அவர்களுக்காக குரல் கொடுக்கவும், அவர்கள் குரல்களைப் பிரதிபலிக்கவும் வேண்டிய கடமை கொலைச் சூழலிலிருந்து தப்பி வெளிநாடுகளிலிருப்பவர்களுக்கு உண்டு. இதைக் கருத்தில் கொண்டு சமூக மாற்றத்தில் அக்கறையுள்ளவர்கள், மனிதாபிமானிகள் இம் முயற்சிகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நாள்: 5 ஜலண்ட

நாம் யார்க்கும் குடியல்லோம் !

— ரஜின்குமார்

நாமார்க்கும் குடி அல்லோம் உண்மை.
எம்மவர்க்கே குடியானோம் உண்மையுண்மை.
அடிமைத் தனை நீக்க ஆர்ப்பரித்தும் பறந்த
சுதந்திரப் புறங்கள் எம்மை
குடிமைப்படுத்திவிட்டார் கிளியே குடிமைப்படுத்திவிட்டார்.

குடங்கள் ஏற்றியே ஆராத் தி எடுத்தோம்.
மாடத் துளசியாய் மனதிலே வைத்தோம்.
பாடங்கள் படித்தனர் மாக்கசையும், வெனினையும்.
வேடம் கலைத்திட தருணம் வந்ததால்
வேடந்தாங்கலில் சரண் புகுந்தனர்.
கழுவுக்கும் புறவுக்கும் ஒப்பந்தமாம்.
வேடுவர் அல்லாவா நடாத்தி வைத்தார்.

மாக்கசுக்கும், வெனினுக்கும் மக்களிற பலருக்கும்
புதுக் கல்லறை கட்டிவிட்டார் - அதை
தம் கட்டிலாய் ஆக்கிவிட்டார்.

போச்சுடா போச்சு பேச்சுக்கள் போச்சு - வீர
வீச்சுகள் போச்சென நாம் கதற
ஆச்செடா ஆச்சு சமதர்ம ஆட்சி
என்றே அமர்க்களப்படுத்திவிட்டார்.
எல்லோர்க்கும் எல்லாம் எங்கும் கிடைக்கும்
அதுதான் சமதர்மம் என்பதாஜ்ஜல்
மரணம் மட்டும் என்ன விதிவிலக்கோ?

தட்டுதல், தொங்கவில், மண்டையில் போடுதல்
கொலை என்னும் சொல்லுக்குப் புது அகராதி.
கை கட்டுதல், வாய் பொத்துதல், ஏங்குதல்
உயிர் வாழுதல் என்பதன் மறு அகராதி.

தந்ததால் தமிழ் வளர்த்தார் ஒரு சரீர்திரம் படைத்துவிட்டார்.
கந்தலைக் கசக்கிக் கட்டி நொந்து போய் நின்ற ஏழை
அணிந்திட தங்க ஆடை தந்திடத் தானேயென்று
தந்தினுத் தன்னன்கு ததீங்கிடத் தன்னன்கு
வந்தவர் வழி மறந்தார் கந்தலைத் தைக்கும் ஏழை
கை ஊசியைப் பறித்துக்கொண்டார்.

இத்தனை நடந்தும் இந்தத் தமிழரா
உண்மை உணர்ந்துவிட்டார்?
எத்தனை முறைதான் நல்ல சிந்தனை
அவர்தம் கருத்திற் கொண்டுவிட்டார்.

ஏழிலே செவ்வாய் என்பார்.
ஏழரைச் சனியன் என்பார்.
கோளிலே குறைகள் கூறி
பற்பல கதைகள் பேசி,
சாதியென்பார், சமயம் என்பார், சம்பிரதாயமென்பார்.
பாதிப் பணங்கொடுக்க சாதி சரியென்பார்.
மீதிப் பணம் கொடுக்க சாதகமும் சரியென்பார்.
பேதைகளின் கழுத்திலே கொடுங் கயிறு மாட்டி
அதைத் தாலி என்பார், வேலி என்பார், ஜாலி என்பார் வாழ்க்கை.

ஆதாயம் தேடியே ஓராயிரம் மூடக் கதைகளுக்கு
பாவாயிரம் பாடிக் கண் உள் வைத்துக் காப்பார்.
தேராயிரம் இழுக்கும் பருமனுள்ள
தங்க நகை கழுத்தணிந்தே சிலர்
தம் அடிமை நிலை மறந்து சிரிப்பார்.
மங்கை குங்குமம் இதயத்தில் முழுகி
தம் சிந்தை இழந்திருப்பார்.

இந் நிலை நீங்கி நல்ல சிந்தை உள் வாங்கி
கங்கை நதியாகப் பொங்கி விரைந்தோடி
மேட்டு மணல் கரைத்து பள்ளம் அதை நிரப்ப
நாட்டு நிலை மாறும் நாமார்க்கும் குடியல் லோம்.

சிற்பக்கலை பயில ஆர்வமுற்றோர்
பயிலமுறை தருமாறி தோல்வி கண்ட வெறியால்
தேவி சிலை செதுக்க உகந்ததோர் கல்லை
மோதி உடைக்கையிலே தாவை அதைப் பறித்து
என் கவிக் கருவில் ஒளித்து வைத்தேன். ■

கொலைகளில் இன்னுமொன்று :

யாழ்-பல்கலைக்கழகத்தில் தனது விடுவாரணை முடிந்தபின்
யே திரும்பிய விடுவாரணையாய் திரும்பி நான்கு திராணாகர
21-9-1989 அன்று கொலை செய்யப்பட்டார்.

கடனம் உணர்வுடன் செயல்பட இரண்டு பெண் குழந்தைகளின் அந்த
அன்புத்தாய் கிழந்தாயில் விளையாடப்பட்டார்.

சகல சிந்தனையற்ற வெளும் உத்தியோகம் விளம்பகளை உற்பத்தி செய்யும்
எனது கல்வித் தொழிற்சாலைகளில் உருவாகும் ஒரு சில புத்தகங்களில் பல
சுருதாய இயலாங்களைக் கண்டல் காணாமல் மாட்டி சுயநலமிகள். இன்னும்
சிலர் புத்தகப் படிப்பும் சிவனாறு விழாக்களியும் தம்மைத் திருப்பிப்படுத்தும்
போலிகள்.

அந்த சுருதாய அமைப்பின் குற்றத்தாழ்வுகளையும் ஒருங்கு குறைகளையும் கண்ட
அந்திருப்பியர்கள் வெறு சிவனே; இவர்கள் அங்கீகரிக்கக்கூடாது கொடுத்திருப்பார்கள்,
மனித சமயத்திற்கான போராட்டத்தில் தம்மை அறிப்புகிறப்பயர்கள், இடக்கப்பட்ட
மக்களின் உணர்வுகளைப் பிழைப்பியர்கள்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இப்படித் திருத்த வெகு சிலரில் நான்குபின் பந்த
குற்றத்தாழ்வுகள்.

எனது 'புத்தகங்களும், வசதிபடைத்தோரும் கூட்டலிட்டு தாம் துவித்தால் போதும்
என்று வெளியேறிய காலகட்டத்தில் தனது Ph D படிப்பிற்காக வண்டலில்
இருந்த நான்கு தனது கல்விக்கான வாய்ப்பை நன்றிய தனது சுருதாயத்திற்க்கு
நான் பயன்பட வேண்டும் என்த உணர்வு போக்குடன் நகர்த்திற்றேன்.

மக்களிடம் நம்பிக்கையற்றது எனது இயக்கங்கள்
-தன்மாதிலிலேயே பல்வேறு சமய இணைகளையும் ஒருங்கியிட்ட மக்க

கனையும் வேலையாளர் இன்திய சிஸ்டம் எது வித்தலைய சிடுவதற்கு.

புலிகளின் கொள்கைப் பாரம்பரியத்தை கண்டித்து வந்த EPRLF கியக்க
மாளத்து இன்து TELO, ENDLF உடன் சேர்ந்து, எம்மக்களையும் கொன்ற
தற்கு நீர் இன்திய எண்ணாளத்துக்கு படு கொடுக்கின்றனர்.
அதே மதிகள் தமக்கு சிலையாக சித்திரத்தால் இன்திய இராணுவத்
துடன் போதுவதும், அதற்கு இன்திய இராணுவத்தின் வெறுமனட்டத்தால்
கொல்லப்படும் மக்களின் விளாங்குகளின் பிழல் பிரச்சாரம் செய்து போரம்
பெய்வதுமாக புலிகள் சிஸ்டியல் நடந்துகின்றனர். இத்தகைய சூனியமான
ஒரு சூழலில் மந்தானமயப்படுத்தப்படாத மக்கள் கியுதல் தூங்கிய சிவகன்
கற்க்கு அக்சி ஊடும் சிவல மாந்? எதற்கு? ருக்? கொலை செய்யப்படு
கிறார்கள் என்னு ஈட அன்திய அடியாக அமரம்.

இக்கொளையில் தான் சேர்க்கிடந்த பரிக்கலைச் சமூகத்தை சிறந்து, மாற்றமான
தற்கு சேர்க்கிடந்த உயிரோட்டத்தை கொடுத்து - குள்ளின்து உண்டத்த
விற்கலில் நாசனியும் இருவர்

OCT 87 இல் தற்கு மக்களை சிறித்கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஒரு
புடல் இன்திய நாணயம் செய்த அன்தியங்ககளையும் அதேபிளை புலிகள்
எங்களை தற்குமக்களைத் தமது கொந்த நலன்களிற்க்காக பயன்படுத்தினர்
என்பதையும் சுவதேச அறங்கில் தெரியப்படுத்தினர்.

இம் அயற்கிகள் நாளை இல் விடுவதற்கு மனித உரிமைகளிற்க்கான பரிக்க
க்டுக சிவரியர் சூழலாக பரிணமித்தது. இம்நடவடிக்கைகளினால் பரிக்க
க்டுக விசியுறையாளர்கள், உயிரியர்கள், மானவர்கள் அனைவரும் சூழங்கி
என்து செயற்படும் ஒரு சூழலும் உருவாகியது.

பல்கலைக் கழகம் என்பது தனது வளத்தைக் கிடங்கி வைக்கப்படாமல்; சமுதாயத்தில் பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்தவும் சாதனமாகவும் பயன்பட உதவக்கூடிய என்ற உணர்வை பல்கலைக்கழக சபைத்தொண்டிய கூணித் தரமாக குணப்படுத்த நூலகியின் பங்கு இரட்டிப்பது.

விசேஷாதிபதி மலர்ந்த குகல்; விருந்தினர் பழையபள்ளித் திருத்தினை சிவிய; குப்பைக்காத்து வயலிலும் பஞ்சு வயதுப் பிள்ளை போன்ற துள்ளல்; திரை தாள் நூலகி. குகல்புத்திரர் காங்கு வெண்கலில் குகலான நூலகித்த, வெண்கலினர் குகலியை தடுத்த வெண்கலின் சரீர்த்துக்காகப் பெருமையினை எல்லா சிவியத் பணிகளிலும் உடைய சிவியத்திரையினிய்யுதவித்தது.

உடல்சூத்திரியல் துறையின் (COMPARATIVE ANATOMY) சிறு இராய் கிராய்ச்சி யாளராக புதித்த நூலகி, சூரக்கால வெண்கலித்த உடல் தனது சிவியன் சபை பணிகளாகத் தந்திரில் கிராய்ச்சிப் பணியையும் சணக்கினை சிறு வெண்கலி சிறு சிவ - உடல்சூத்திரியல் சஞ்சிகைகளில் கட்டுகளைச் சிவியத்தினர்.

விசேஷ மாதம் திரை வண்டலில் திசுறு சமயத்தில் EPRLF, TELO சூலியலகி யாழ்ப்பாணத்தில் சிவிய திட்டத்தின் சிவியை புதித்து சிவியத் சிவியாளர்.

இதனைப்பற்றி, நண்பர்களாகும் உருவிகளாகும் வெண்கலினை மயத்த

சிவியல்பு மாதம் பல்கலைக்கழகம் திருந்து சிவியையும் காள் சிவியியல் குகலும் மண்புள்ளியின் கட்டிக்கலையும் சூதி

சூலியலகி வெண்கலினர் இரத்து சிவிய சிவியின் பணிகளில் யார் சிவியத்தினர்,

எனது நாடு அது,

நான் பணிபுரிய வேண்டிய மண் அது,

அதுவே சிந்தனையுடையது

எனது நாடு, சிவன் யாழ்ப்பாணம் வீணாடி இன்னும் சிவனே நான்.

கிடைக்காதது சிந்தனை சமீபத்தில் மனித சிந்தனையின் கையால் செய்யப்பட்டது நான்
நான்கு செய்து குறிப்பா?

சமீபகாலம் தனியாக உருவாக்கிய நான்கினாய்க் கொண்டு சமீபப்படைகளுடன்
கிணை அம்பலப்படுகிறீர்கள்.

இந்தவகையானதில் சிந்தனை உருவாக்கி வருவது யுத்த இன்றும்

பல நான்கினாய்க் குறிப்பா;

கொண்ட கையினால் வெட்டி எழியும்;

சமீபப் படைகளுக்கான சிந்தனையுடையது.

ஆங்கிலப் படைகளால் 2.2.1989ல் அகியாமாசு கொல்லப்பட்ட மாண்புமிகு சந்திரசேகராவை சினைவு நாடகமில்,

.....
இவ்வரிய இளம் உயிரின் இழப்பை நினைவுகூர்தல் என்பது எமது
சமூகத்தின் எதிர்காலத்தை மேலும் பலவீனப்படுத்தி அதனை நிலை
குறியைச் செய்வதாக அல்லாது அதனை பலப்படுத்தி கட்டியெழுப்பும்
நினைவிலான ஓர் தெளிவானதும் ஆரோக்கியமானதுமான பார்வை
வைப்பெனும் நோக்கில் ஒவ்வொருவரும் தேடுதலை ஆரம்பித்தனிலேயே
தங்கியுள்ளது.

Dr. ராஜணி திராணகை

'CRY OF ASIA'

(கலம் 21 இன் தொடர்ச்சி)

இலங்கையர் தனது நாட்டு நிலைமையைச் சொன்னபின் தன திடத்திற்குப் பேசிய உட்காருகிறார். தொடர்ந்து ஏனைய நாட்டவர்களும் வந்து முதலில் தங்கள் மொழியிலும் பின்னர் ஆங்கிலத்திலும் விபரிக்கிறார்கள்.

பாகிஸ்தானியர்: எங்களது மொழியான பஞ்சாபிக்கு நாட்டில் உரிமையில்லை. ஒரு இனத்தின் அரசு ஏனைய இனங்களை ஒருக்குகின்றது. எல்லா இனங்களுக்கும் சமமான உரிமைகள் கிடைக்கும் வரை போராடுவோம்.

இந்தியர்: அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தால் போபாலில் விசுவாயுக் கசிவு ஏற்பட்டு ஏராளமான அப்பாவியப் பொதுமக்கள் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். எங்கள் நாட்டில் இனியும் இப்படியான உயிர் கொல்லும் தொழில் நடப்பங்கள் வேண்டாம்.

இந்தோனேசியர்: எங்கள் நாட்டில் அடக்கப்படும் மக்கள் உரிமை பெறும்வரை போராட்டம் ஓயாது.

மலேசியர்: 1987 இல் நடைபெற்ற படுகொலைகள் போல் இனியும் நடக்க அனுமதியோம்.

தாய்லாந்தர்: விவசாயிகளுக்கு மண் வேண்டும். மக்களுக்கு நிலம் வேண்டும். எங்கள் மண் விவசாயிகளுக்காகவும், மக்களுக்காகவும் இல்லை. அவற்றைப் பெறும்வரை போராடுவோம்.

ஒரேரியோசு: எங்கள் நாட்டில் பெயர் உங்களில் பலருக்கு தெரிந்திருக்காது. 1840 ஆம் ஆண்டு வெள்ளைக்கார காதையர்களால் எமது நாடு பறிக்கப்பட்டது. எங்கள் நாட்டில் பெயரை நியூசிலாந்து என்று அவர்கள் மாற்றிக் கொண்டார்கள். எங்கள் விவசாயத்தை, மீன் பிடியைக் கைப்பற்றினார்கள். கலாச்சாரத்தை அழித்தார்கள். மௌரி இனமாயிந்திய நாங்கள் பறிக்கப்பட்டவற்றை மீட்டெடுக்கும்வரை போராடுவோம்.

யப்பானியர்: இன்றுமொரு கெரோஷிமா இன்றுமொரு நாகசாக்கியா யப்பானில் மட்டுமல்ல உலகில் எங்குமே வேண்டாம் வேண்டாம் அணு ஆயுதங்கள்.

தென்கொரியர்: 40 வருடங்களாக நாங்கள் ஒருக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

88 ஆம் ஆண்டில் பலமானவர்கள் கோரமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். எங்களுக்கு விடிவு வரும் வரை போராடுவோம்.

பிலிப்பைன்சியர்: அடக்கப்பட்டிருக்கப்பட்டிருக்கிறோம் அனைத்து

மக்களுக்காகவும் நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து போராடுவோம்.

காட்சி: 12

மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்கிறார்கள். தேவனால் அவர்கள் அனைவருக்கும் ஆயுதங்கள் விநியோகிக்கப்படுகிறது. மக்கள் தங்களுக்குள் ஆயுதங்களைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள்.

காட்சி: 13

முதலில் பூசாரியுடனும், அவருடைய கலிப்படைகளுடனும் மக்கள் மோதுகிறார்கள். ஆண்கள், பெண்கள், பல இனத்தவர்கள், வேறபட்ட மொழியினர் எல்லோரும் ஒன்றாக இணைந்து தாங்கள் இழந்தவற்றுக்காகப் போராடுகிறார்கள்.

பல மக்கள் கனத்திலே வீரமரணமடைகிறார்கள். பூசாரி மக்களால் கொல்லப்படுகிறார்.

இறுதியில் மிகுக்காவா தனது படைகளுடன் வருகிறது. மக்கள் தொடர்ந்து தீரமுடன் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். பலத்த இழப்புடன் மிகுக்காவும், அதன் பரிவாரங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் ஜெயிக்கிறார்கள்.

கருமை மறைந்து, மறபடி சூரியன் தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறது.

நிறைவு

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏற்படுத்தக் கடும். நிகழ்ச்சி நடைபெறும் நாடுகளில், அந்தந்த நாட்டு மொழியில் கதைச் சுருக்கத்தை தயாரித்து முற்கூட்டியே விநியோகிப்பதன் மூலம் நிகழ்ச்சியை ஆரம்பத்திலிருந்தே நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு பார்க்கவைத்து, இந் நிகழ்ச்சியின் நோக்கம் ஈடேற்றவதற்கு உதவலாம். ஏனெனில் பலர் இந்நிகழ்ச்சியை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளச் சிரமப்படுகிறார்கள். இதுவரை நடத்திய நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து பலர் பிரயிப்புடனே பாரிப்பதாக சிதம்பரநாதனும் தெரிவித்துள்ளார்.

நிகழ்ச்சி முடிவடைந்ததும் அனைத்துக் கலைஞர்களும் வாதியங்களை முழங்கியபடி ஆடிப், பாடிச் செல்வது அநாவசியமானதொன்றாகும். இப்படிச் செய்வது நிகழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட உணர்விலிருந்து பாரிப்பவர்களை உடனே அந்நியப்படுத்திவிடும்.

ஆசிய மக்கள் ஒன்று சேரவேண்டிய தேவையை உணர்ந்து, அதை மற்றவர்களுக்கும் உணரவைக்கும் முயற்சியில் 14 நாடுகளிலிருந்து கலைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து நிகழ்ச்சியை தயாரித்து வழங்கும் இக் கலைஞர்கள் குடும்பத்து முயற்சி வெற்றியளிக்கட்டும்.

(தொடர்ச்சி 43ஆம் பக்கம்)

பக்கவீகை

முதலாவது பாட நேரத்திற் காண மணி ஒலித்துப் பத்துநிமிடங்கள் கழிந்திருந்தன. எட்டாம் வகுப்பறையில் ஆசிரியர் இல்லை வாசுகியைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் படிப்பதை முற்றிலும் மறந்து வேறு கவனங்களில் திளைத்திருந்தனர்.

அரைகுறையாகத் திறக்கப் பட்டிருந்த வகுப்பறையின் பின்பக்க ஜன்னலுக்கு வெளியே தலையை நீட்டிப் புகை பிடித்துக்கொண்டிருந்த மாணவன் ஒருவன் ஆசிரியர் எந்த வேளையிலும் வகுப்பறைக்கு வரலாம் என்ற பீதியினால் அடிக்கடி வாசற் கதவைப் பார்த்த வண்ணமிருந்தான்.

குழுமியிருந்த மாணவிகள் முதல்நாள் தொடக்ககாட்சியில் பார்த்த தொடர்படம் ஒன்றைப் பற்றிக் காரசாரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒருத்தி கரும்பலகையில் கேவிச் சித்திரங்கள் வரைந்து அவற்றைத் தானே ரசித்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள். மாணவர்களில் சிலர் சோடி சேர்ந்திருந்தனர்.

"ஆசிரியர் வரும் வரையில் தயவு செய்து சத்தம் செய்யாதிருங்கள்" மாணவர்களின் தலையிணை மெலாணி தனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த கடமையைச் சரிவரச் செய்து கொண்டிருந்தாள். அவளை ஒருவரும் இலட்சியம் செய்யவில்லை.

நா. நீடுபா

கற்பதில் சிறிதும் அக்கறையில்லாமல், எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல், கலகலப்பா

கச் சீரித்துக் கதைத்துக் கொ
ண்டிருக்கும் சக வகுப்பு மாணவ
ர்களை வாசுகி பொருமையுடன்
நோக்கினாள். அவர்களுடன் தானும்
சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும்
என்று அவள் உள்ளம் துடியாய்து
டித்தது.

மொழி, நிறம், கலாச்சார
ம், பண்பாடு என்று பல காரண
ங்கள் அவர்களுக்கிடையில் தடை
க்கற்களாகி, அவளைத் தனிமைப்
படுத்தியிருந்தன.

இலங்கைப் பள்ளி வாழ்க்
கைக்கும், ஜேர்மன் பள்ளி வாழ்
க்கைக்கும் தான் எவ்வளவு வித்தி
யாசங்கள்? தாய் மண்ணில், இனிய
தாய் மொழியில், தோழிகளுடன்
ஒன்றுகூடப் படித்த அந்த இனிய
நாட்களை மறந்துவிட முடியுமா

காலையில் எழுந்து வெள்
ளை யூனியோமை அவசர, அவச
ரமாக அயர்ன் பண்ணி அணிந்து
கொண்டு, பஸ்ஸைப் பிடிக்க ஓடி
யதும், விளையாட்டுப் போட்டியி
ல் இல்லம் பிரிந்துபோன நண்பி
களுடன் கோபித்துக்கொண்டு தி
ரிந்ததும், வினோத உடைப் போ
ட்டியில் வேடங்கள் போட்டு ந
டித்ததும், பரீட்சைக் காலங்களி
ல் பக்கத்து வீட்டு சாந்தி, சங்
கரியுடன் போட்டி போட்டுக்
கொண்டு அதிகாலையே நான்குமணி
க்கே எழுந்திருந்து படித்ததும்,
முதல் மாரீகஸ் வாங்கியதும், ப
ழைய செய்திப் பத்திரிகைகளை
கொடுத்தல் பள்ளி வாசலில்
நாவற்பழக்காரியிடம் நாவற்ப
ழங்கள் வாங்கித் தோழிகளுடன்

சண்டையிட்டு உண்டதும்.
எத்தனை? எத்தனை?

இனிய நிகழ்வுகளை மீட்டுப்
பார்க்கையில் துன்பம் மேலிட்டு
கண்ணீரகட வந்துவிடுகிறது.

அந்தத் தோழிகளின் பிரிவு
இப்போதுதான் வாசுகியைப்
பாதிக்க ஆரம்பித்திருந்தது.

இன்பத்தை மட்டுமல்ல, துன்ப
த்தைக் கூட தன்னுடன் இணைந்
து பகிரீந்து கொள்ளக் கூடிய
தமிழ் நண்பிகளைப் போல், ஜே
ர்மன் நண்பிகளையும் அவள் எதி
ர்பார்த்தாள். ஆனால் அவர்கள்
எண்ணங்களெல்லாம் முரண்பட்ட-
வையாகவே இருந்தன.

தனது கடந்த காலப்பள்ளி
வாழ்க்கையையும், தோழிகளையு
ம் பற்றிச் சக வகுப்பு மாணவ
ர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்
என்று வாசுகி முயற்சிப்பாள். அ
வர்கள் அவளிடம் அக்கறைகொ
ள்ளாது தங்கள் நண்பர்களுடன்
கூடியிருந்த இனிய இரவுகள், அற
குசாதனப் பொருட்கள், கிணிமா
டிஸ்கோ. . . என்று என்னென்ன
வோவெல்லாம் கதைத்துக்கொ
ண்டிருப்பார்கள்.

சிறு வயதிலிருந்தே வளர்
ந்து வந்த சில மரபுகள் கட்டுப்
பாடுகளினின்று வெளியே வரவும்
இயலாமல், அளவுக்கு மீறிய சுத
ந்திரக் கட்டுக்குள் துழையவும்
விரும்பாமல் வாசுகி திட்டாடிக்
கொண்டிருந்தாள்.

காலையில் சந்தித்ததும் சக
மாணவர்கள் 'கலோ' என்பா

ர்கள். பாடசாலை முடிந்த வீடு திரும்பும்போது 'சௌ' என்பார்கள். இவ்வளவுதான் அவர்களுடைய நட்பு.

தனது சந்தோசத்தைப்பறித்து, இலங்கையிலிருந்து பிரித்து வந்து இங்கே அடிமை வாழ்வு வாழ்வதற்குக் காரணமாகிவிட்ட பெற்றோரை வாசுகி மனதுக்குள் திட்டிக் கொள்வாள். அவளால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?.

ஆசிரியர் வகுப்பறைக்குள் வந்தார். தற்காலிகமாகசோடிகள் பிரிந்தன. புகைத்தல் நிறுத்தப்பட்டது. குழுவிலிருந்தவர்கள் அவசரமாகச் சிதறிக் கலைந்தனர். திடீரென வகுப்பறையில் அமைதி நிலவியது.

ஆசிரியர் காலை வணக்கம் சொன்னார். வேண்டா வெறுப்பாகப் பதிலுக்குச் சில குரல்கள் ஒலித்தன.

ஆசிரியரின் வரவைக் கவனிக்காதது போன்று கேலிச்சித்திரங்கள் வரைந்து கொண்டிருந்த மாணவியை அவர் அவதானித்தார். அவருக்குக் கோபம் வரவில்லை. பதிலாகப் புன்னகைத்தார். அவளை உரிய இடத்திற்குச் செல்லமாறு அன்பாக வேண்டினார். அவர் சொன்னதை மாணவி செவி மடுக்கவில்லை. இப்போது ஆசிரியருக்குக் கோபம் வந்திருக்க வேண்டும்.

"பெண்கள் அறிவில்லாதவர்கள். குறிப்பிட்ட காலம்வரைதான் அழகாக இருப்பார்கள். ஆண்கள் என்றமே அழகானவர்கள்.

எதிலுமே கெட்டிக்காரர்கள். உங்களைப் போல ஆண்கள் முகப்பூச்சு, நகப் பூச்சு பூசத் தேவையில்லை. பெண்களுக்கு அகம்பாவம் அதிகம்" என்று தனது வழமையான பாடத்தை ஆரம்பித்தார்.

'பளார்! பளார்!'

இரண்டு தடவை கரண்கள் கண்ணத்தைப் பலமாகத் தாக்கிச் சென்றன. அடி வாங்கியது ஆசிரியர்!

வாசுகி அதிர்ந்து போனால் இப்படியொரு சம்பவத்தை அவள் வாழ்நாளில் பார்த்ததேயில்லை. பக்கத்திலிருந்த மாணவரிகளைப் பார்த்தபோது அவர்கள் மிகவும் சாதாரணமாக, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி படவிமர்சனத்தைத் தொடர்ந்து - கொண்டிருந்தனர். இது வாசுகியை மேலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருந்தது.

அடித்த மாணவி உரிய இடத்தையடையப் பாடம் ஆரம்பமாணது. மேல் வகுப்புத் துருக்கி மாணவர்களால் எழுதப்பட்ட 'எனக்கு இரண்டு முகங்கள்' என்ற கவிதையை வீட்டில் மனப்பாடஞ்செய்தவர்கள் ஒவ்வொருத்தராக எழுந்து நின்று சொல்ல, ஆசிரியர் புள்ளிகளைக் குறிக்கதொடங்கினார்.

வாசுகியின் முறை வந்தது. எழுந்து நின்று கவிதையைச் சொல்லவாரம்பித்தாள். சொல்லி முடித்தது இருக்கையில் அமர்ந்த

போது கண்ணுக்குள் முட்டிவந்த கண்ணீர் வழிந்துவந்து பாடப்புத்தகத்தில் சிதறியது. அவசரமாக துடைத்துவிட்டு நியிரீந்தவள் கண்களும், ஆசிரியர் கண்களும் சந்தித்தன.

இடைவேளைக்கான மணிஒலித்தது. பசித்தவர்கள் உணவுப் பொதியை எடுத்துக்கொண்டுவெளியேற, புகைத்தலுக்குத் தயாராகியவர்கள் சிகரெட்டையும், லைற்றரையும் பொக்கற்றுக்குள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு மரங்களின் பின்னால் மறைந்து கொண்டனர்.

"ஏன் அழுதாய்?" மாணவர்கள் முழுமையாக வெளியேறியதும் ஆசிரியர் வாசகியைக் கேட்டார்.

"ஒன்றுமில்லை" அவள் சமாளித்தாள்.

"நான் நம்பமாட்டேன். ஏதோ காரணம் இருக்கிறது. என்னிடம் சொன்னால் இயலமானவரை உதவுவேன்." அவரின் அன்பான வார்த்தைகள் அவளுக்கு ஆறுதலளித்தன. உன்னை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது போல் அவர் பார்வையிருந்தது

"என்னிடம் நீங்கள் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவதற்கு நன்றி. இப்போது வகுப்பறையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி என் மனதை மிகவும் பாதித்துவிட்டது. எந்தாய்நாட்டையும், பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கிடையிலான ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடுகளையும் எண்ணிப் பார்த்தேன்.

ஒரு மாணவி ஆசிரியரைக் கைநீட்டி அடிப்பதென்பது மிகக் கேவலமான விடயம். சுதந்திரம் என்பது வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். மேல் நாட்டுச் சுதந்திரங்கள்தான் சமூகத்தைக் கெடுக்கின்றன. எமது நாட்டு வரையறுக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தினாலே பள்ளியில் தோழிகளுடன் எவ்வளவு இன்பமாக வாழ்ந்தேன். இங்கே எனக்கென்று ஒரு தோழி இல்லை. நான் கறப்பு என்ற காரணத்தால். "வருத்தத்துடன் கூறிய வாசுகியின் கண்களில் இலேசாகக் கண்ணீர் அரும்பியது.

"இலங்கையில் நிலைமை என்ன?" என்று கேட்டார் ஆசிரியர்.

ஆரம்ப காலங்களில் இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றிக் கேட்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சிங்கள இராணுவத்தினரின் கொடுமைகளைப் பற்றிச் சொன்னான். பின் இந்திய இராணுவத்தினரின் அடக்குமுறையையும், கோரமான கொலைகளைப் பற்றியும் சொன்னான். இன்று என்ன சொல்லுவது

தமிழீழ விடுதலைக்கு எல்லோரும் புறப்பட்டிருக்கிறோம் என்று அப்பாலி மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கும்பல்கள் பற்றிச் சொல்லுவதா? இந்திய இராணுவத்துடன் சேர்ந்து பொது மக்களைப் படுகொலை செய்து, சொத்துகளைச் சூறையாடி, மண்ணை மயானமாக்கிவரும் துரோகத்தனத்தைச் சொல்லுவதா?

"இந்திய இராணுவம் வந்தபின்னர் ஆயிரக்கணக்கில் பொதுமக்கள் இறந்துவிட்டனர். இப்போதும் மரணங்கள் தொடர்ந்து தபடிதான் இருக்கிறது. அங்கே மக்கள் நிம்மதியான வாழ்க்கைக்கு ஏங்கியபடி வாழ்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களும் ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. உயிர்கள், உடைமைகள் மட்டுமல்ல, எமது வருங்காலச் சந்ததியினரின் கல்வியும் அழிந்துகொண்டு போகிறது" வாசுகி பதிலளித்துவிட்டு மெனமொழி.

"இலங்கை ஒரு சொர்க்கபூமி என்ற சுற்றலாசை சென்று வந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு நான் போனதில்லை அந்த அழகான நாட்டில் இவ்வளவு பிரச்சினையா?" என்று கேட்டபடி ஆசிரியர் அப்பால் நகர்ந்தார்.

வினையாட்டு மைதானத்தை கடந்து இருக்கைகள் இருந்தமர நிழலுக்கு வந்தாள் வாசுகி. இரண்டோ அல்லது மூன்றோ கிழமைகளில் பிரியப் போகும் இளஞ்சோடி ஒன்று மிகவும் நெருங்கியிருந்து ஏதோ தமக்குள் பேசிக்கொண்டிருந்தது.

"எமது நாட்டு வரையறுக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தினாலே பள்ளியில் தோழிகளுடன் இன்பமாக வாழ்ந்தேன் என்று வாத்தியாருக்குச் சொன்னேன். ஆனால் அது உண்மையே? மீண்டும் தாயக நினைப்பு மனதை அழுத்த வாசுகி சிந்தனையை ஓடவிட்டாள்.

பெரிய பெரிய கனவுகளை
சுமந்துகொண்டு, கள்ளங்கபடயில்
லாத, துள்ளித் திரிந்த சின்னவய
து.....

பாடங்களிற் அவனைக் கவ
ரிந்தது பரத நாட்டியம். நடன
வகுப்பில் மொத்தம் ஒன்பதுமா
ணவர்கள். வாரத்தில் ஒரு முறை
தான் வகுப்பு நடக்கும்.

வகுப்புக்குள் துறையும்போ
து எல்லோரும் பின்னடைந்துவிடு
வார்கள். ஏதோ ஓர் தயக்கம்
அவர்கள் குற்றவாளிகளில்லை.
ஆனாலும் பயப்பட வேண்டும். இது
தான் வழக்கம்.

"நீ போடி முன்னுக்கு"

"நான் போக மாட்டன்.
ரீச்சர் பாக்கிற பார்வையே
பயமாயிருக்குது"

யார் முதலில் வகுப்பறைக்
குள் போவது என்ற பிரச்சினை
தோழியரிடையே நின்றும்.

"என்றி ஆட்டக்காரியள் -
வெருகுறியள்? ஆடாமல் நல்லங்
கோவன்" ஆசிரியையின் குரவில்
ஆதிக்கத்தான் அதிகம் கலந்திரு
க்கும். காலிலிருந்து தலைவரை
நோட்டமிடுவார். அவர் பார்-
வையில் பொதிந்திருக்கும் செரு
க்குத்தனம், அலட்சியம், அடிமைத்
தனம் எல்லாம் மாணவிக-
ளை மெளனமாக்கி வெறுப்பைத்
தான் வளர்த்துவிடும்.

"நெகத்தில என்னடி பூசியி
ருக்கிறது?" விசாரணைகள் ஆரம்
பமாகும்.

"....."

"கேக்கிறன். வாயைத் திற
ந்து பதிலைச் சொல்லன். நீ
என்ன ஊமையே?"

"மரதோடி"

"உன்னை வடிவில மரதோ
டிதான் இல்லாத குறை. பள்ளி
க்கூடத்துக்குப் படிக்க வாறனிய
ளோ? இல்லாட்டி ஆட்டங்காட்ட
வாறனியளோ? அடுத்த கிளாசுக்
கு வரேக்க நெகத்தில ஒண்டும்
இருக்கப்படாது. அப்பிடி ஆராவ
து பூசிக்கொண்டு வந்தியளென்-
டால் முழங்காலில்தான் பிடிச்சு
நிக்க விடுவன். அதன்னது கழுத்தி
ல தொங்குது? சிங்கப்பூர் பவு
ணை? என்க வேண்டினது? என்ன
விலை? வீட்டிலலை கேட்டுக் கொ
ண்டு வந்து சொல்ல என்ன?"
விசாரணைகள் முடிவதற்குள் ஒரு
பாடம் முடிந்துவிடும். பின் தேநீர்
குடிப்பதில். மாணவிகளில் ஒரு
த்திதான் தேநீர்க் கோப்பையு
ம் கழுவி வைக்க வேண்டும்.

இந்நிலையை எப்படியாவது
மாற்றிவிட வேண்டுமென்று மாண
விகள் கூடித் திட்டம் தீட்டினர்.

"அம்மா, அப்பாவைக் கூட்
டிவந்து பிரச்சிப்பலிட்டை சொ
ல்லவம்" ஒருத்தி தனது கருத்
தை வெளியிட்டாள்.

"உனக்கென்ன விசரே? இப்
பவே ரீச்சர் நாய் மாதிரிக்
குரைக்கிறு. பிறிச்சிப்பலிட்டயும்
சொன்னால் பிறகு தப்பேலாத"
மற்றவள் நிராகரித்தாள்.

"மாங்காய் சம்பல் செய்
துவந்து குடுப்பமே?" வாசுகி
கேட்க, சம்மதத்தின் அறிகுறியா

க தோழியர் எல்லோரும் த லையசைத்தனர் .

திட்டம் தீர்மானத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. மாங்காய் சம்ப லை உண்ட ஆசிரியை உப்பு குறைவாக உள்ளது என்று குறை கூறினார். ஆலும மாணவிகளுக்குத் திருப்தி.

அன்றும் பாடம் நேரம்தாழ்த்தியே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

"நாலாவது நாட்டிலு - ஆடு" என்ற கட்ட லையைத்தொடர்ந்து வாசுகி ஆடினாள்.

"என்னடி ஆடுறாய்?" கூறிக் கொண்டே தாளம் தட்டும் பிரம்பால் பாதங்க லை நோக்கி வ்சினார்.

"ஆ... ஆ..." நான்காவதி ற்குப் பதிலாக ஐந்தாவதை ஆடிவிட்டாளாம்.

"பாடம் முடியிறவரை முழங்காலில் நில்ல" உடைந்த கரடுமுரடான தரையில் அன்று பாடம் முடியும்வரை வாசுகி முழங்காலில் நின்றாள்.

மற்ற மாணவிகள் மிரண்டு போய் நின்றனர். தொடரப்பேவது அவர்கள் பாதங்கள்தானே

நாளுக்கு நாள் பழகி, வழக்கத்துக் கொண்டு வரப்பட்ட எழுதாத சீல சட்டங்கள், அவற்றின்படி ஒழுகாமல் தட்டிக் கேட்டதால் பாடசா லையில் கொடுக்கப்படும் தண்டனைகளுக்கும், 'அடக்கமில்லாததுகள்' என்று சமூகத்தால் சூட்டப்படும் பட்ட

ங்களுக்கும் பயந்து தமக்குள்ளேயே விரக்தியடைந்துபோன மாணவர்கள் எத்தனை?

அடிமைத்த லைகளுக்கு இங்கேயே அத்திவாரங்கள் இடப்படுகின்றன.

மனிதன் என்ற ஓர் இனம் அவற்றுள் எத்தனை வர்க்க பேதங்கள்? முதலாளி-தொழிலாளி, பணக்காரர்-ஏழை, சாதி-சமயங்கள்... அடக்குமுறைகள், .. அடிமைகள் என்று ஏன் இந்த வேறுபாடுகள்?

"ஏய் சொக்கலாட" கடந்த காலத்திலிருந்து நினைவுக லை மீட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தள் வாசுகி. சக வகுப்பு மாணவிகள் நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

"நாங்கள் உன்னை பழகிறதில் லையெண்டு ஆசிரியருக்கு கூறியாய். நா லைக்கு ' டேற்றி டான்சங்' படம் பார்க்கப் - போகிறோம். வருகிறாயா?" மெல னி கேட்டாள்.

"நான் வரவில்லை" என்று வாசுகி.

"பறவாயில்லை. நா லைமறு நாள் இரவு டிஸ்கோவுக்குப் - போகிறோம். அதற்கென்றும் நீ வருவாய்தானே?"

வாசுகி மீண்டும் தனது மறுப்பைத் தெரிவித்தாள்.

"ஆசிரியர் சொன்னதால் தான் கேட்டோம். கறுப்பியை இனிமேல் ஒன்றுக்கும் கேட்கக்க

டாது" அங்கு சிரிப்பொலிகள்
எழுந்த மறைந்தன.

வாசுகி வீட்டுக்கு வந்தாள்
மதிய போசனத்தை முடித்தபின்
வீட்டுப் பாடத்தைச் செய்வதற்
குத் தேவையான பொருட்களை
யெடுத்த மெசைமேல் பரவிகள்

"வாசுகி, டொச்சுப் படிக்கிறதை விட்டிட்டு இங்கிலீசை எடுத்திப் படி" வழமைக்கு மாறான தந்தையின் வார்த்தைகளை வாசுகியால் நம்ப முடியவில்லை

"நான் இங்கிலீஸ் படிக்க மாட்டன். டொச்சுதான் படிப்பன்"

"எதிர்த்துக் கதைக்காதை நாங்கள் சொல்லறதைச் செய் இலங்கை இப்போதைக்குப் பிரச்சினை தீராது. இஞ்சியும் நாசிக்காறரால பிரச்சினைகள் வருமாம். நாங்கள் கனடாவுக்குப் போய் சேருவம். அங்கதான் நிம்மதியாயும், நிரந்தரமாயும் இருக்கலாம்." தாயார் கூடவே வக்காலத்து வாங்கினார்.

அதன் பின்னர் வாசுகி மறுபேச்சுப் பேசவில்லை. அவள் கனடாவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவது நிச்சயம்.

'மூன்று வருசத்துக்கு ஐந்தி நடந்தது கூடி மறக்கேல. அப்ப டென்மாக்கில இருந்தம். அங்க போன புதிசில டெனிஸ் படிக்கிறதற்குப் பள்ளிக்கூடத்தில சரியாக ஸ்ரப்பட்டன். அப்ப பள்ளிக்கூடத்தில என்ஜேட ஒருத்தருஞ் சேரேல. டெனிஸ் படிச்சு, கதைக்க தொடங்கின. உடன மற்றவையும் சேரத் தொடங்கிச்சினம். ஒரு நாள் இருந்தாப்போல யேமனிக் குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திடினம். இனியும் நாடுவிட்டு நாடு பாயப் போகினமோ?' பெற்றோரின் திட்டம் வாசுகியைக் குழப்பியது.

அந்நிய மண்ணில், அந்நிய மொழியும், அந்நிய முகங்களும், அவள் மனக் கண் முன் வந்து நின்றன.

அவளுக்கு வருங்காலம் மிகவும் பயங்கரமானதாகப்பட்டது

(46ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இதனால் அவர்கள் கிராம மக்களின் பழக்க, வழக்கங்களையும், தொழில்களையும் கற்றாகக் கொண்டனர். கிராமங்களில் வாரும் படிப்பறிவில்லாத மக்களுக்கு இவர்கள் மூலம் கல்வியறிவு கிடைக்க வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. இதனால் அறியநமை. 50. 3 சதவிகிதத்திலிருந்து கணிசமானளவு குறைந்தது.

(இத் தொடரின் இறுதிப் பகுதி அடுத்த கலத்தில்.)

இலக்கியச்

சந்தப்பு

- ஜோசப் -

ஐந்தாவது இலக்கியச் சந்தப்பு 23.09.89இல் பிராங் பேர்ட் நகரில் நடைபெற்றது. வழமையான நிகழ்ச்சிகளை விட பல புது நிகழ்ச்சிகளும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

'பெண்ணடிமைத் தனத்தின் ஆரம்பம்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகளை எழுதி வாசித்தவர்களில் உமா, ரஞ்சனி ஆகியோரின் வாசிப்பு முறை பலரை ஈர்க்கவில்லையாயினும், அவர்கள் இருவருடைய கட்டுரைகளையும் கனதியான பல தரவுகள் இருந்தன நிகழ்ச்சியின்போது அவற்றை முழுமையாகக் கிரகித்துக்கொள்ள முடியாமல் போனவர்களுக்கும், நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்ற முடியாதவர்களுக்குமாக இவர்களின் கட்டுரைகள் இங்கு வெளியாகும் ஏதாவது சஞ்சிகைகளுக்கு பிரசுரிப்பதற்கென அனுப்பப்படுமாயின் பயனுள்ளதாகும்.

'புகலிட இலக்கியங்கள்' என்ற தலைப்பில் சுசீந்திரன் பேசினாலும், பாரதியின் புகலிட-வாழ்க்கையைப் பற்றியே அதிகமாக விபரித்தார். பாரதியைப்

போல ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள எழுத்தாளர்களும் தங்களது புகலிட வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்தி புகலிட இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும் என்ற சுசீந்திரனின் விருப்பம் கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

'இலக்கியத் திறனும்' எழுந்த தலைப்பில் நித்தி உரையாற்றினாலும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தைப் பற்றியும், சேரன் பற்றியதுமாகவே அவருடைய உரையாடல் அமைந்திருந்தது. சொற்றொழிவுத் தோரணியில் அல்லாது சரளமாகவும், சாதாரணமாகவும், நகைச்சுவையாகவும் பேசிய நித்தியின் உரை அனைவரையும் ஈர்த்தது எனலாம். யாழ்ப்பாணச்-சமூகம் பற்றி இவ்வளவு விளக்கமாகவும், எளிமையாகவும் வேறு யாராவது விளக்குவார்களா? என்பது சுந்தேகமே. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் தன்மையால் சமூக முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகள் தடங்கலிட்டு வருவது ஆழமாக விபரிக்கப்பட்டது.

'இராணுவ முகாமிலிருந்து ஓர் கடிதம்' என்ற கவிதையை

விமர்சிக்க ஆரம்பித்து பின்னர் அது சேரல் பற்றிய விமர்சனமாகவே அமைந்தது. "கிர ஊட்டை மடியில் கட்டி வைத்திருப்பவர்களால்தான் அதைப் பற்றி கவிதையாக எழுத முடியும்" என்ற கருத்துப்பட நித்தி கூறியது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கவில்லை. ஆக்கங்கள் உணர்வுபூர்வமாக எழுதப்பட வேண்டுமென்றி ஆக்கதாரர்கள் அந்தப்பாத்திரங்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எந்த நியதியும் இல்லை. இப்படிப் பார்த்தால் உதாரணத்திற்கு ஆண் ஆக்கதாரர்களால் மகப்பேற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடவே முடியாதே.

'நாம் யார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற தலைப்பில் 5 பேர் கவிதை வாசித்தார்கள். அனைவரின் கவிதைகளிலும் உணர்விருந்தது. ரஜின்குமாரின் கவிதையையும், வாசித்த தோரணையையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம் ராகவனின் கவிதை மிக நீளமாக இருந்ததுடன், கவியரங்கின் த

லைப்பை அடக்கடி புகுத்தியிருந்தது செயற்கையாயிருந்தது.

'நாட்டுக்கூத்துப் பாடல்கள்' என்ற தலைப்பில் பேர்லிங் குழுவினர் "மனிதம் இங்கே செத்துப் போச்சு", "விடுதலை வேண்டுமடி" என்ற இரு பாடல்களைப் பாடினார்கள். இந்தியத்திரைப் பாடல்களையே பிரதிபண்ணும் 'கூத்துகளையே' பார்த்த, கேட்ட பலருக்கு இந்நிகழ்ச்சி புதுமையானதாகவும், நிறைவானதாகவும் இருந்தது. நாட்டுக் கூத்து, கிராமியப் பாடல்கள் மெட்டில் பாடல்கள் இயற்றி, ஆரவாரமற்ற கிராமிய இசை மூலமும், உணர்ச்சியாகப் பாடுவதன் மூலமும் கேட்பவர்களின் மனதில் பதிக்கும் பேர்லிங் குழுவினரின் முயற்சிகள் தொடரட்டும்.

ஆறுவது இலக்கியச் சந்திப்பு டிசம்பர் மாதத்தில் மேற்கு பேர்லிஙில் நடைபெறும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. ■

இடயின்மையால் இக்கலத்திலும் இடம்பெறாமல் போன 'மார்க்ஸினும் வேண்டாம்!', 'கனவை மிதித்தவன்', 'மேற்கு ஜேர்மனியில் தமிழர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள்' ஆகிய ஆக்கங்கள் அடுத்த கலத்தில்.

01.09.89 (வீரகேசரி)

இரத்தினபுரிப் பகுதியில் அரச பெருந்-
தோட்டத்திலுள்ள 3 லயன்களுக்குள் புது
ந்த ஆயுதபாணிகள் அங்கிருந்தோரை மி
ரட்டி கொள்ளையடித்ததுடன், 2 யுவதிக
ளைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்துள்
ளனர்.

கலவாண பொலிஸ் பகுதியில் 3 பிள்ளை
களின் தந்தை இலங்கை இராணுவத்தால்
ல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

மனித உரிமைகளுக்காக நீதிமன்றங்களில்
ஐஜராகும் சட்டத்தரணிகளைச் சுட்டுக்
கொல்வதன் மூலம் மனித உரிமைகளை
அடக்கி, ஒடுக்கிவிட முடியாதென அனைத்
துப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியம்
கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது.

நாடு முழுவதிலும் படையினரால் 240
பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். 4 பேர்
சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். 7 சடலங்க
ள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

02.09.89 (வீரகேசரி)

தென்பகுதியில் 17 பொதுமக்கள்கொல்
லப்பட்டுள்ளனர்.

கண்டிப் பகுதியில் 20 இளைஞர்கள் இன
ந்தெரியாதோரால் கொல்லப்பட்டோ,
அவர்களின் சடலங்கள் வீதியோரத்தில்
காணப்பட்டன.

அருகிய சடலங்கள் மகாவலி கங்கை,
பொல்கொல்ல, தென்னங்கும்பர, கட்டுக்

ம்தோட்டைப் பகுதி ஆறுகளில் தினமும்
மிதந்து வருகின்றன.

"ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்வினர் எம்மீது
கொண்டுள்ள பதற்றத்தைத் தணிக்
நோக்கத்துடன் இந்திய இராணுவத்தின்
அழைப்பின் பேரில் திருகோணமலைநகர
கொமாண்டர் அவ்வகத்திற்குச் சென்ற
எமது தோழர்கள் பேச்சை முடித்துவிட்
டு வரும்போது முதலமைச்சரின் மெய்ப்
பாதுகாவலரும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்உற
ப்பினர்க்கும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்
செய்ததில் பிரபா, சங்கர் என்ற எமது
தோழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அம்
பாறை மாவட்டத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.
எவ் இயக்க இராணுவக் குழுவானது எ
மது தோழர்கள் 12பேரைக் கடத்திச்
சென்றது. இவர்களைத் தேடிச் சென்ற
ராஜா, ரவீந்திரன், தட்சணமீர்த்தி ஆகி
யோர் கொல்லப்பட்டனர்.

பாணந்துறை வீதியோரங்களில் இளைஞர்
கள் பலரின் கருகிய சடலங்கள் மீட்கப்
பட்டுள்ளன.

03.09.89 (வீரகேசரி)

மதவாச்சிக்கு அருகேயுள்ள புலவ கிரா
மப் பாதையோரத்தில் 25 சடலங்கள்
காணப்பட்டன.

கம்பகாவில் 4 சடலங்கள் கண்டெடுக்க
ப்பட்டுள்ளன.

03.09.89 (சண்டே ரைம்ஸ்)

இவ்வருடம் ஜூலை மாதத்தில் 1,007

பேரும், ஓகஸ்ட் மாதத்தில் 1, 325 பேரும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

04.09.89 (வீரகேசரி)

தென்னிலங்கையில் நிலவும் நிச்சயமற்ற சூழ்நிலை காரணமாக இலங்கை ஆயுதப் படையினரின் 50 குடும்பங்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வந்துள்ளன.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட 700 நாட்களில் 4,600 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். -பிரேமா

05.09.89 (வீரகேசரி)

கடுகண்டுவைப் பள்ளத்தாக்கில் அழகிய மனித சடலங்கள் நிறைந்து காணப்படுவதாகவும், சகிக்க முடியாத துர்நாற்றம் வீசுவதாகவும் இப்பிரதேச ஊசிகள் தெரிவித்துள்ளனர். இதேவேளை மகாவலி கங்கையில் சாக்குகளில் கட்டப்பட்ட மனித சடலங்கள் மிதந்து வருகின்றன.

07.09.89 (வீரகேசரி)

பொற்றொழிலாளருக்கு சிறுகைத்தொழில் திணைக்களத்தின் மூலமாக தங்கம் விநியோகிப்பது 1981ஆம் ஆண்டு முதல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அன்ற முதல் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டுவரும் வண்முறைகளால் சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத தவிர்க்கின்றனர்.

தெனியே, கல்கிசை, அளவத்துகொடப் பகுதிகளில் எரிந்த நிலையில் 8 சடலங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

முகம் உருத்தெரியாதபடி துப்பாக்கிச்சூட்டினால் காயப்படுத்தப்பட்ட 7 சடலங்கள் கம்பளே வீதியில் காணப்பட்டன.

08.09.89 (தினச)

"யாழ் மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளரும், பாடசாலை யதிபர்களும் தமது உயிர்

க்கே உத்தரவாதமற்ற நிலையில் எமது உயிருக்கு எப்படி உத்தரவாதம் தரமுடியுமெனக் கைவிரித்து விட்டார்கள். அத்தோடு மாணவர்கள் கொல்லப்படுவதும், கைது செய்யப்படுவதும் அதிகரித்தவண்ணமுள்ளது. இந்நிலையில் பாடசாலைப் பகி உட்கரிப்பை நிறுத்தி நாம் மாற்ற நடவடிக்கைகளில் இறங்க வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். இதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்க்கிறோம். எமது மாற்றப் போராட்ட நடவடிக்கை விரைவில் அறிவிக்கப்படும்" -தமிழீழ மாணவர் ஒன்றியம்.

09.09.89 (வீரகேசரி)

"இந்தியாவிலிருந்து பிடி இலே இறக்குமதி செய்யப்பட்டதால் 5 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்" -பாராகுமன்றத்தில் ஐ.சோ.மூ உறுப்பினர்.

"வவுனியா, திருமலை, மூலா ரிப்பகுதி சுகாதாரத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி, மின்சார வசதி, குடிநீர் வசதி, மலசலகூட வசதி எதுவுமே செய்து கொடுக்கப்படுவதாக இலேலே. அத்துடன் இந்திய வம்சாவளியினர் என்ற பெயரில் அவர்கள் தொழிலும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை" -சமுத தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின்தேசிய அமைப்பாளர்.

"புலனே மற்றும் மன்னம்பிட்ட போன்ற இடங்களில் இலங்கை இராணுவ மூகாம் களையும், பொலிஸ் நிலையங்களையும் அண்டியுள்ள பகுதிகளில் இயங்கும் எல்.ரி.ரி.சு. உறுப்பினர்கள் கொழும்பு, மட்டக்களம்பு பாதையில் செல்லும் ஒவ்வொரு லொறியும் இருந்தும் 5,000 ரூபாவைப் பறித்தெடுப்பதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது" -பாராகுமன்றத்தில் யாழ் மாவட்ட எம்.பி

10.09.89 (வீரகேசரி)

வட பகுதியில் 'ஒக்ரோபர் புரட்சி' எனும் புதிய இயக்கம் உருவாகியுள்ளது.

10.09.89 (சண்டே கரம்ஸ்)

30 இனஞர்கள் சடலங்கள் கண்டி-கொழும்பு வீதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

12.09.89 (வீரகேசரி)

ஸ்ரீலங்கைப் பகுதியில் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலைகளில் புதிதாக இரு இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் அயலிவள்ள மக்கள் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இப் பகுதிக் காடுகளே நோக்கி தொடர்ந்து பாரிய செல்கள் ஏவப்படுகின்றன.

கல்முனை, அம்பாறை வீதியில் இந்திய இராணுவத்தின் மீதான தாக்குதலின் பின் குடிசைகள் எரிக்கப்பட்டன. பலர் தாக்குதலுக்குள்ளானார்கள்.

மாத்தறை ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளருவரும், அவரது குடும்பத்தினரான 3 பெண்களும் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு வீட்டுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டது.

13.09.89 (வீரகேசரி)

"ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் இனஞர்கள் என தமது நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாக நோக்கிய தமிழ் சமூகத்தினர் தொடர்ந்து சில நடவடிக்கைகளின் விளைவாக எந்த ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ் இனஞர்களே கண்டாலும் நடுங்குகின்றனர். ஒடி ஒளிக்கின்றனர். ஒதுங்குகின்றனர். மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்கள், மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் இவற்றை ஒருபுறம் ஒதுக்கி, தமக்கென்ற தனிவழி நாடாமல் யாரோ காட்டும் காதையிற் தொடர்ந்து செல்கிறார்கள். கிராமங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. பெண்கள் பாலி

யல் பலாத்காரம் செய்யப்படுகின்றனர். வீதி தோறும் சடலங்கள். இவை தொடரும்போதும் "இத்தனை பேரைச் சுட்டோம்", "பிடித்தோம்" என்று எண்ணிக்கை

காட்டி மார்தட்டிக்கொள்ளும் நிலைதான் நீடிக்கிறது. சகல குழுவிற்குடைய ஆயுதநடவடிக்கைகளும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். ஆயுதக்குழுவின் ரொதுமக்கள் மீது மேற்கொள்ளும் விசாரணைகள், நடவடிக்கைகள், ஆள் கடத்தல், பயிற்சிக்காக கட்டாய ஆள்கடத்தல் ஆகிய அனைத்தும் உடன் நிறுத்தப்படல் வேண்டும். ஏனைய தமிழ்த் தீவிரவாத இயக்கங்கள் இந்திய இராணுவத்திடம் இணைந்து புலிகளுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளும் தேடுதல் நடவடிக்கைகள், தாக்குதல்களை நிறுத்த வேண்டும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தவரும் தொடர்ச்சியாகப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டு, ஏனைய தமிழ் குழுக்களுடன் பரஸ்பரம் வீட்டுக்கொடுத்தி, கடந்த கசப்பான அனைத்தையும் மறந்து தமிழர் தம் வாழ்வை நினைத்து நல்ல மாற்றங்களுக்கு வழிவிட வேண்டும்" - திகாமருல்ல எம். பி

14.09.89 (வீரகேசரி)

இன்று ஆரம்பமாகிய சர்வகட்சி மகாநாட்டில் 21 அரசியல் கட்சிகளேச் சேர்ந்த 69 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளினர். ஜே. வி. பி, தமிழரசுக் கட்சி, ஈ. என். டி. எல். எவ், தேச விடுக்தி பெரமுன, நவசமசமாஜக்கட்சி, முஸ்லீம் ஐக்கிய முன்னணி ஆகிய 6 கட்சிகள் பங்குபற்றவில்லை.

15.09.89

"இலங்கைப்படை விடுதலைப் புலிகளுடன் இணைந்து ஏனைய தமிழ் குழுக்கள், அப்பாவி மக்களுக்கு எதிராகச் செயற்படக்கூடிய நிலையுண்டு. இந்திய அமைதிப்ப-

டைவிலகலுடன் இந்த நிலை எமக்கு ஏற்படலாம். இந்த நிலையினதான் மக்களையும், மண்ணையும் பாதுகாக்க நாம் இளைஞர்களுக்கு கட்டாய இராஜாஜயப் பயிற்சியளிக்க நேரிட்டது. ஈரோஸ் அமைப்பு கூட தற்போது விசேட பயிற்சிகளையே நடாத்த ஆரம்பித்தவிட்டது. மாகாணசபை உறுப்பினர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற விருத்தவாதிப்புகளின் அறிக்கை அரசு பத்திரிகைகளில் பெரிதாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது" - ஈ. பி. ஆர். எல். எவ் அரசியல் ஆலோசகர்.

கட்டாய பயிற்சிக்கென இனிமேல் மாணவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட மாட்டார்கள் என ஈ. பி. ஆர். எல். எவ், ரெலோ, ஈ. என். டி. எல். எவ்வீனர் தெரிவித்துள்ளனர். இதேவேளை ஏனைய இயக்கங்களில் கட்டாயத்தின் பேரில் கொண்டு செல்லப்பட்ட 138 மாணவர்களும் அந்தந்த இயக்கங்களில் விருதலை எய்யப்பட வேண்டுமென வேண்டுகோள் விடப்பட்டுள்ளது.

அளவத்தகொடவில் எரியுண்ட நிலையில் 5 இளைஞிகளது சடலங்கள் காணப்பட்டன.

15.09.89 (தினச)

தவரெவியா மாவட்டத்திலிருந்து வந்துள்ள தூற்றுக்கு மேற்பட்ட மலையக இளைஞர்கள் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள அமைதிப்படைகளை கீழ் ஆயுதப் பயிற்சி பெறவதாகவும், இவர்கள் முக்கியமான பாதைத் தடை போடப்பட்டுள்ள இடங்களிலும், ஆள் பரிசோதனை நடைபெறும் இடங்களிலும் கடமைபாற்றவிடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

பிரேமாவின் அரசாங்கம் சர்வகட்சி - மகாநாட்டைக் கூட்டவேண்டி வந்ததன் காரணம் வீழ்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கும்

தனது ஆட்சிக்குப் புத்தயிர் ஊட்டவும், அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தனது ஸ்தானத்தையும், அதிகாரங்களையும் ஸ்திரீப்படுத்திக் கொள்வதற்கு தேவைப்படும் கால அவகாசத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவுமே இந்தச் சர்வகட்சி மகாநாடு எனும் கண்கட்டி வித்தை என எதிர்க்கட்சிகளால் அப்பிராயம் சொல்லப்படுகிறது.

ஓக்ரோபர் முதலாம் திகதிக்குள் ஈ. பி. ஆர். எல். எவ் நிர்வகிக்கும் மாகாண அரசிலிருந்து விலகாதவர்கள் நாட்டின் எதிரிகளாகக் கணிக்கப்படுவர் என்ற எவ். ரி. ரி. ஈ அறிவித்திருப்பதும், விருதலைக்காகவும், அதன் எதிரிகளுக்கு எதிராகப் போராடுவதற்காகவும் ஒரு இளைஞர் சபை உடனடியாக உள்வொரு வீட்டாரும் தரவேண்டும் என்ற ஈ. பி. ஆர். எல். எவ்வால் விடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தையும் பார் க்கும்போது நிலைமை சீரடைவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் இவ்வென்றே கூறவேண்டும்.

16.09.89 (வீரகேசரி)

4 தினங்களுள் 100க்கு மேற்பட்ட கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

குண்டசாலைப் பகுதியில் எரியுண்ட நிலையில் 9 சடலங்கள் காணப்பட்டன.

17.09.89 (வீரகேசரி)

அப்புத்தளைப் பகுதியில் 9 பேர் சட்டும் வெட்டியும் கொல்லப்பட்டனர்.

18.09.89 (வீரகேசரி)

கம்புறப்பிட்டியில் 8 இடங்களில் இனத்தெரியாத பல சடலங்கள் காணப்பட்டன. இக் கொலைகளுக்கு பிரா இயக்கம் உரிமை கோரியுள்ளது.

கண்டிப் பகுதியில் கடந்த 3 தினங்களில்

ம் சுமார் 80க்கு மேற்பட்ட இளைஞர் களது சடலங்கள் வீதியில் கிடந்தன. கண்டி வைத்தியசாலை யில் இருக்கும் பொலிஸ்வச்சாலை யில் அடையாளம் காண முடியாதவாறு பிரேதங்கள் குவிந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நாடு முழுவதிலும் கடந்த 1வார காலத்தில் 300க்கும் அதிகமான கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

20.09.89 (வீரகேசரி)

கண்டியை அடுத்துள்ள பகுதிகளில் கழுத்த வெட்டப்பட்ட நிலையில் சில சடலங்கள் காணப்பட்டன.

மாத்தளைப் பகுதியில் 11பேர் வெட்டிக்கொல்லப்பட்டனர்.

22.09.89 (வீரகேசரி)

கண்டியில் 12 சடலங்கள் கை, கால்கள் கட்டப்பட்டும், உடம்பில் சூட்டுக் காயங்களுடனும் காணப்பட்டன. இராணுவத்தினர் ஒருவரின் தந்தை கொல்லப்பட்டதை யடுத்து இச் சடலங்கள் ஒரே இடத்தில் போடப்பட்டிருந்தன.

இப்போது இனக் கவரம் இல்லை. தமிழ்னா தமிழன் கொல்லவதும், சிங்களவனேச் சிங்களவன் கொல்லவதும் தான் இப்போது நடைபெறுகிறது பாராகமன் றத்தில் சு.க.எம்பி.

புத்தளம் தேர்தல் தொகுதியில்ள்ள அரசு அதிகாரி பிரிவுகளிலிருந்து காலத்திற்கு காலம் கிராம சேவகர் பிரிவுகள் ஆன மருவ தொகுதியுடன் இணக்கப்பட்டு, புத்தளம் தொகுதியில் நிலப்பரப்பும், சனத்தொகையும் குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. இச் செய்கை புத்தளம் பிரதேசத்

தில் வாழும் மூலமீட்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெரும் அநீதியாகுமென புத்தளம் வாழ் மூலமீட்கள் சார்பாக பிரேமதா சவிடம் கையளிக்கப்பட்ட கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

செட்டிக்குளத்தில் ரெலோ உறப்பினர் ஒருவர் சூட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவருடன் சென்ற இன்னொருவருக்கு என்ன நடந்தது என்ற தெரியவில்லை.

23.09.89 (வீரகேசரி)

ஓகண்ட் 16 முதல் செப்ரெம்பர் 15 வரையிலான காலப்பகுதியில் 816பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

மளிகெலிய லக்கம் தோட்டத்தில் தொங்கு பாலம் ஒன்று அறந்து விழுந்ததில் தோட்டத் தொழிலாளிகளான 5 இளம் பெண்கள் மரணமடைந்தனர். 26பேர் காயமடைந்தனர்.

24.09.89 (வீரகேசரி)

குண்டசாலைப் பகுதியில் 12 சடலங்கள் காணப்பட்டன.

26.09.89 (வீரகேசரி)

யாழ் கே.கே.எஸ் வீதியில் தெய்வேந்திரன், பாலேந்திரா என்ற இளைஞர்கள் சடலங்கள் தலை வேறு, உடல் வேறு கப் போடப்பட்டுக் கிடந்தன.

பண்டத் தரப்பில் இடம்பெற்ற சூட்டுச்சம்பவத்தில் அன்றன் என்பவரும், ஒரு சிறுவனும் பலியானார்கள்.

அரசியல் தஞ்சமும், அதில் எமது வாழ்நிலையும்.

ஏகாதிபத்தியமானது பல் வேறு வழிகளில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் தனது கொம்பணிகளை நிறுவி, அசுரத்தனமான சுரண்டலை நடத்தி வருகிறது. மேலும் மூன்றாம் உலக நாடுகள்தலை நியிரமுடியாதபடி கடனூயிாக்கும் 'மனிதாபிமானத்துடன்' பழைய கடன்களுக்கான வட்டியை ரத்து செய்து மேலும் புதிய கடன்களை வழங்குதல் என என்றும் தன்னை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலைமைகளை உருவாக்கி, அதன்

- ஜி. நடராஜன் -

மூலம் தனது நாட்டு தொழிலாளவர்க்கத்தின் கிளர்ச்சிகளை தற்காலிகமாக தடுத்தி நிறுத்தி மிகவும் வெற்றிகரமாக தனது நாட்டு தொழிலாள வர்க்கத்தின்

தைச் சுரண்டி வருகிறது. இதனால் முதலாளித்துவ சுரண்டல் அமைப்பு முறையை பாதுகாப்பதோடு, மூன்றாம் உலகநாடுகளில் பொருளாதார வங்குரோத்துகளினால் ஏற்படும் பல்வேறு போராட்டங்களையும் தனது இராணுவம், ஆயுத தளபாடங்கள் போன்றவற்றை அனுப்பி நசுக்கி வருவதுடன், அரசியல் தஞ்சம் எனும் போர்வையில் பல்வேறு அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் தீனித்து அகதிகளை நவீன சிறைக்கைதிகளாக்கி, மூன்றாம் உலகநாடுகளில் நிலவும் பொருளாதார அமைப்பு முறையைப் பாதுகாப்பதோடு தானும் சுரண்டிக் கொழுக்கிறது

இவ்வாறு ஏகாதிபத்தியத்தின் திட்டமிட்ட அடக்குமுறைகளின் ஓர் வடிவம்தான் அரசியல் தஞ்சமாகும். இதைச் சீரணிக்க முடியாத சிலர் "ஜேர்மன் நாட்டிற்கு அரசியல் தஞ்சம் தரவேண்டும் என்ற கட்டாயமா? ஜேர்மன் அரசாங்கம் அரசியல் தஞ்சம்

தந்திருக்காவிட்டால் நாமெல்லாம் செத்திருப்போம்" என வியக்கத்தக்க வகையில் ஜேர்மன் ஆளும் சும்பல்களைப் பாராட்டுகின்றனர். இந்த வறட்டுத் தத்துவம் குறிப்பிடக்கூடியளவில் இருந்தாலும் குறிப்பாக சும்பமாக அரசியல் தஞ்சத்தில் இருப்பவர்களிடையேதான் மலிந்துகிடக்கின்றது.

ஜேர்மன் அரசாங்கம் அரசியல் தஞ்சம் கொடுத்த உயிர்களைப் 'பாதுகாப்பதாகக்' கூறிக்கொண்டு மறுபுறம் பீரங்கிகள், போர் விமானங்கள், ஆயுதங்களை இலங்கை ஆளும் சும்பல்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்து எமது மண்ணில் இரத்தக் களரியை உண்டுபண்ணுவது இவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. சுருங்கக் கூறின் ஏகாதிபத்தியம் என்பது மலிவான கூலியில் மனித உழைப்பையும், மனித இரத்தத்தையும் ஒட்ட உறிஞ்சும் மிருகம். நடைபெறும் நிகழ்வுகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் பொழுது இவை நிதர்சன உண்மையாக இருந்தும், இந்த அரசியல் தஞ்ச வாழ்க்கை நிரந்தரமற்ற ஒன்றாகவும், எமது எதிர்காலம் குறிப்பாக இங்கு வாழும் சூழ்நிலைகளின் எதிர்காலம் இருள் சூழ்ந்ததாகவும் இருக்கும் நிலைமையிலும், தாம் வெள்ளையாய் இல்லையே என்ற குறையைத் தவிர, ஏனையவற்றில் தாமும் ஜேர்மனியர்களாகப் பலர் வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறு வாழ்வதோ அல்லது வாழ முற்படுவதோ தவற

ல்ல. வரலாற்று ரீதியாக எமக்குள்ள கடமைகளை நிறைவேற்ற முன்னே நகரும் அதேவேளை இங்குள்ள வாழ்க்கை முறைகளில் எமக்குத் தேவையானவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்வது தவறல்ல. இதைவிடுத்து வரலாற்று ரீதியாக எழும் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்காது, இங்குள்ள வாழ்நிலைமைகளை ஆய்வு செய்யாது வெறும் பகட்டு வாழ்க்கையைப் பார்த்து முகம் குப்புற விழுவது தவறேயாகும்.

இவை ஒருபுறமிருக்க இன்னொரு கூட்டம் தமது நாட்டு நிலைமைகளையும், தமது கடைமைகளையும் மறந்த நிலையில், இன்று மத, நிற, இன ரீதியிலான துவேசங்களை விதைத்து உலகத்தின் முழுமூலக்கிலெல்லாம் நடைபெறும் பல்லாயிரக்கணக்கான கொலைகளை மறந்த நிலையில் அதாவது மதம் என்பது போதைவஸ்து என்பதை மறந்த நிலையில் அல்லது மறைத்த நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அற்ப பணத்திற்கும், பழந் துணிகளுக்கும் தலைமுறுகி கறப்பு கோட்டுகளுடனும், கறப்புப் புத்தகங்களுடனும் 'பரிசுத்தங்களாக' பரமபிதாவின் இராச்சியத்தைத் தேடி அலையும் போர்வையில் பணம் சேர்க்கின்றனர்.

இது வெறும் கற்பனையில் எழுதப்படும் ஒன்றல்ல. மாறாக ஜேர்மன் மதத் தலைவர்களால் தலை நனைக்கப்பட்டு, அதன்

மூலம் தங்கள் பண்பெட்டியை நிறைத்துக் கொள்பவர்கள், தாங்கள் கரித்தருக்கு விசுவாசமானவர்கள் என்பதை மதத் தலைவர்களுக்கு நிரூபிக்கும் வகையில் ஆதரவற்ற வந்து நிற்கும் அப்பாவி மக்களுக்கு மதத் தலைவர்களின் மூலம் அற்ப சலுகைகளைக் கொடுத்து, கரித்தரைப்பற்றிக் கண்ணீர் மல்கக் கதைத்து ஐம்பது மாடிக் 'அன்பளிப்புடன்' தலை நனைக்க வைக்கும் வைபவங்கள் நடைபெறுவது பெரும் பாலானோர் அறிந்த ஒன்றும். இதில் வேதனைக்குரிய விடயம் என்னவெனில் பல்வேறு மதங்களிலும் தலைநனைத்த எமது மக்கள் தத்தமது மதங்களைப் பற்றி எதிர் மதக்காரர்களுடன் விவாதிப்பதும், ஒருவருடைய மதத்தை இன்னொருவர் தூற்றிக் கொள்வதும், ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துக்கொள்வதும் செவ்வனே நடந்துவருவது. மதம் என்பது மக்களை எவ்வாறு பிரித்து மோதவிடுகிறது என்பதற்கு இது சிறு உதாரணமே.

நாள் முழுக்க அற்ப கலிக்கு உழைத்தென்றாலும் நாட்டில் ஒரு குட்டி முதலாளியாக வாழ வேண்டும் எனும் நோக்கில் நாட்டில் என்ன நடக்கின்றது? நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? எனும் சிந்தனைகள் அற்ற நிலையில் சிலர் பணம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். குறைந்தபட்சம் எமது பணத்தை நாட்டில் வைத்து சுகபோகமாக வாழ முடியுமா? என்று கூட

சிந்திக்காமல் பணத்தை வங்கியிலும், பெட்டிகளிலும் அடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நாட்டில் மக்கள் நாய்கள் போலச் சுடப்பட்டு தெருக்களில் வீசப்படுவதையோ, ஒருவேளை உணவுக்கு மக்கள் படும் கஷ்டத்தையோ நினைவில் கொள்ளாது, இப்படிப் பூட்டி வைக்கும் பணத்தில் ஐரோப்பியக் கலாச்சாரச் சீரழிவுகளினால் அனைத்தையும் அனுபவிக்கக் கூடிய நிலையிலிருந்து அனுபவித்துக்கொண்டும், மூலதன முதலிகளால் வரவழைக்கப்பும் நடிகை அமலா போன்றவர்களுக்கு தமது சொந்தப் பணத்தைக் கரியாகி மோதிரம், சங்கிலி போட்டு விடுவதிலும் 'இன்பம்' காண்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஐரோப்பியக் குளிரில் அலாதியாய் ஓயில்கொண்டு உல்லாச, சல்லாப வாழ்க்கையில் தினைத்த நிலையில், இலங்கையில் தமிழ்த் தேசிய இனம் கொல்லப்படுகிறது எனும் செய்தியை இடையிடையே கேட்டுவிட்டுப் 'போர்க்குணம் கொண்ட நிலையில்' விருதலை இயக்கங்களின் 'பிரதிநிதிகள்' எனக் கூறிக் கொள்பவர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதன் கீழ் ஆங்காங்கே இருக்கும் இந்திய, இலங்கை தூதரகங்களுக்கு முன்னே, ஏதோ தூதரக அதிகாரிகள் தமிழ்முத்தைப்பிடித்து தூதரகங்களுக்குள்ளைத்திருப்பது போலவும், அதை இன்றே பெறவேண்டும் போலவும்

தமது உறவினர்க ளையும் ; நண்ப்
 ர்க ளையும் கண்க ளைச் சமுலவிட்டு
 தேடியபடி 'ஆவேச, அதிரடி'
 வாய் முழக்கங்க ளைச் செய்து
 தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடு
 தலை வரலாற்றில் தமது பங்க
 ளிப்பைச் செய்துவிட்ட மனத்
 திருப்தியில்' மீண்டும் வே லையும்
 வீடும், வங்கியும், உல்லாசமுமாக
 வாழ்கின்றனர் .

ஒரு விடுத லையின் ஆரம்ப
 வரலாற்றில் மக்கள் ஊர்வலங்க
 ள் அவசியமான ஒன்றதான். ஆ
 ல் இவ்வூர்வலங்கள் மக்க ளை ஆ
 யுதப் போரில் இ னைக்கும் பா
 லமாக இருக்க வேண்டும். அதா
 வது மக்களின் அமைதி வழிபோ
 ராட்டங்களுக்கு அதிகார வர்க்
 கத்தினரால் வழங்கப்படும் பரி
 ச அடக்குமுறைதான். எனவே
 ஒரு ஆயுதந் தாங்கிய எழுச்சி
 யின் மூலமே ஒரு வர்க்கம் என்
 றுமம் சரி, ஒரு தேசிய இனம்

என்றாலும் சரி தனது சுயாதீனத்
 தை நிறுவ முடியும் என்ற உண்
 மையை நிரூபிக்கப் பயன்படுத்த
 ப்படும் கருவியாக இருக்க வே
 ண்டும். இந்தி லை இல்லாமல் இரு
 ப்பதற்குரிய காரணங்களில், ஜே
 ர்மன் இயக்கப் 'பிரதிநிதிகள்'
 இங்கு வாரும் மக்க ளை பணத்த
 க்கும், இந்திய, இலங்கை தூ தர
 க அதிகாரிகளிடம் மறக்கொடு
 ப்பதற்கும் பயன்படுத்தியதே மு
 க்கிய காரணமாகும்.

எனவே இலங்கை அதிகார
 வர்க்க அடக்குமுறை இயந்திரங்
 களினால் நசுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்
 படும் நாம் இன்று இந்திய அதி
 கார வர்க்கத்தால் மட்டுமன்றி
 எமது விடுத லைக்காகப் போ
 ராடுவதாகக் கூறி க்கொண்டவ
 ர்களாலும் அநியாயமான முறை
 யில், அக்கிரமமான முறையில் ந
 சுக்கப்படுகிறோம்.

மெ. ஜெர்மன்யில்:

உண்மைகள்

தஞ்சை வந்து 8 வருடமாகி. கிண்கிணந்த் தாறுமாந்த்
 தெரியும?

பொதியாது, அளவு
 தராமல் தாங்க வில்
 படுகிறோம். நல்ல
 உலாயாற அவர்கள் சிவரூப் சிண்டேம்!

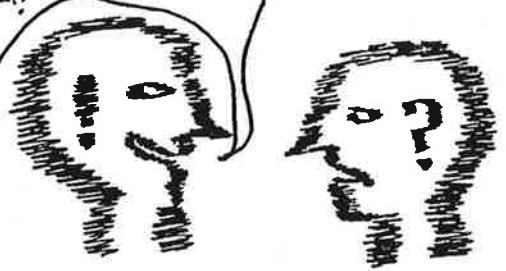
இவ்வாறு ஒருக்கும் நிலைமைகளில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும், இங்கு வாழும்பெரும்பாலானோரின் வாழ் நிலையில், அதன் வழியிலான சிந்தனையில் மாற்றம் நிகழாதது வேதனைக்குரியதே. இருப்பினும் எமது ஐரோப்பிய வாழ் நிலைமையை போலியாக, அடக்குமுறையின் ஒருவடிவமாகக் கருதி, அவற்றை புறக்கணித்து, புதிய சமுதாயமாற்றத்தை உருவாக்க முயலும் சக்திகளின் செயற்பாடுகள், சிந்தனைகள் அநாதரவாக விசியெறியப்பட்ட உழைக்கும் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை என்பே துன்பப்படும் மக்களில் உண்மையான அக்கறைகொண்டவர்கள், ஒரு மனிதன் பிறந்து பசியின் நிமித்தம் தாயிடம் தாய்ப்பாலுக்குப் போராடுவதிலிருந்து இறதியில் சாவுக்காகப் போராடும் காலத்திற்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதிவரை ஏதோ ஒரு வகையில் போராடி

க்கொண்டுதான் இருக்கிறான் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் "தமிழன் திருந்த மாட்டான்", "இனிப் போராட்டமே சரிவராது" என மலட்டுத் தத்துவம் பேசுபவர்களை இனம் கண்டு உழைக்கும் மக்களுக்கு உண்மை நிலையை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இச் சந்தர்ப்பவாதிகளைத் தோலரித்துக் காட்டுவதுடன், ஐரோப்பிய மதத் தலைவர்களின் அடிவருடிகளாகவிட்டவர்களை அம்பலப்படுத்தி அவர்கள்பால் ஈர்க்கப்பட்ட அப்பாவி மக்களை விழிப்புணர்ச்சியடைய வைக்கவேண்டும். அத்தோடு தொடர்ந்தும் கடந்தகாலத் துரோகத்தலைமைகளை ஞாக்கிவைத்து, காலாதியாகும் தலைமைகளை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக ஏதுமறியாத ஏதிலிகளை ஏய்க்கும் போலிகளை அம்பலப்படுத்தி, துன்பப்படும் மக்களில் உண்மையான அக்கறை கொண்டவர்களை ஐக்கியப்படுத்த வேண்டும்.

உண்மைகள்

மனவகத்தல்:

நீங்கள் இந்த பரம்பலுள்ளவராய் இதை
 தெய்து எங்குள்ளீர்கள்?
 பிரஜைவுள்ளவன் மதம்
 தாட்டாது ஆதிமிய
 நியமனத்தின் பற்றி
 லாது. வெளியில
 இயை!

வாசகர் கடிதங்கள்

கலம் 20இல் புதிய நாடகமும் பழைய நடிகர்களும் என்றத லைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் ஈழப் போராட்டத்தில் போராடிய இயக்கங்களை தாழ்த்தி எழுதினும் குறிப்பாக எல்.ரி.ரி.ஈ.யை திருப்திப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது பயத்திலோ அல்லது வர்க்க-நலனைப் பாதுகாப்பதற்காகவோ தெரியாது அவர்கள் பக்கம் சார்பாகவும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எல். ஐ மிகவும் தாழ்த்தியும் எழுதியிருப்பது எங்களுக்குத் தெரிகிறது.

எல்.ரி.ரி.ஈ. இலங்கையரசுடனும், அதிகாரிகளுடனும் பேசுவது ஒன்றும் புதிது அல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் பலமுறை பேசியிருக்கிறார்கள். இம்முறை பேசியது அவர்களுடைய இயலாமை-யையே காட்டுகிறது. அதில்தான் எல்.ரி.ரி.ஈ. தான் தமிழ்பேசும் மக்களின் ஏகமனப்பட்ட - பிரதிநிதி என்றும், தலைமை என்றும் கற்பனை பண்ணி எழுதியிருக்கின்றீர்கள். இது தவறு என்றே எனக்குப் படுகிறது.

இந்திய இராணுவம் போலும் போய்விலாம் என்ற

அச்சத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எல்.வினர் விழுந்தடித்துக் கொண்டு மக்கள் தொண்டர் படைக்குப் பலவந்தமாக ஆட்கள் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருப்பது வேடிக்கைக்குரிய விடயமாகும். ஏனெனில் மக்கள் தொண்டர் படைக்கு ஆட்கள் சேர்ப்பது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எல்.வினருக்கு புதிது ஒன்றும் அல்ல. ஈ.என்.டி.எல்.எல்., ரெலோ போன்ற குழுக்கள் ஆட்களைப் பிடிக்க நீங்கள் கூறியபடி இலங்கையரசின் விமானங்களில் தப்பியோடி வருபவர்களை எல்.ரி.ரி.ஈ.யினர் பிடித்து இலங்கையரசின் உதவியுடன் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எல்.ஐ அழிப்பதற்கு கொழும்பில் வைத்து மொசாட் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் எழுதியிருக்க வேண்டும்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் நண்பராக நாடகமாடும் இலங்கையரசுக்கும் அதன் கட்டாளிகளுக்கும்.. என்று எழுதுவதைவிட இலங்கையரசின் கட்டாளி எல்.ரி.ரி.ஈ. என்று நேரடியாக எழுதலாம். எல்.ரி.ரி.ஈ. தேவனில் தொடங்கி எத்தனைபோராளிகள், இயக்கத் தலைவர்கள்

உயர் பதவிகளில் உள்ளவர்கள், அறிவாளிகள் போன்றோரையும், அண்மையில் த. வி. சு. அரசியற் தலைவர்கள் அமிர்தலிங்கம், யோகேஸ்வர ஊயும் கொன்றது எல். ரி. ரி. ஈ. தாங் என்று பி. பி. சி யிலும், பத்திரிகைகளிலும் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட பின்பும் ஏன் நேரடியாக உங்களால் எழுத முடியவில்லை?

எல். ரி. ரி. ஈ இலங்கையரசுடன் பேசி ஈ. பி. ஆர். எல். எவ்வை அழிப்பதற்குப் பணமும், ஆயுதங்களும் வாங்கியுள்ளார்கள். ஈ. பி. ஆர். எல். எவ். வினரை அழிப்பது உங்களுக்கு விருப்பம் போலும்.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் எழுச்சிப் போராட்டங்களை உட்கூடும் இந்திய இராணுவக் கலிப்பட்டாளத்தை எல். ரி. ரி. ஈ தவிர்த்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, போராட்டக் குழுவாக இருந்தாலும் சரி வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு தீர்வு ஏற்பட்ட பின்புதான் முழுமையாகச் செல்ல வேண்டுமென்று அறிக்கைகள் விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை மறந்து விட்டீர்கள் போலும்.

திருகோணமலையில் இருந்து ஒரு தாய் மேற்கு ஜேர்மனியில் வசிக்கும் தனது மகனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், திருமலையில் இருந்து இந்திய இராணுவம் போருமாக இருந்தால் திரும்பவும் நாங்கள் யாழ்ப்பாணம் செல்ல வேண்டிய

ரும் என்று எழுதியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாவற்றையும் மறந்து ஒரு தலைப்பட்டசமாக, பசுத்தோல் போர்த்திய புலிபோல் உங்களைக் காட்டிக் கொள்கின்றீர்கள். இல்லை யெனில் உண்மைகளை மறைக்காமல், இயக்க பேதம் இல்லாமல் எழுதவும். அல்லது எல்லா இயக்கங்களும் பிழையாக இருந்தால் நாளுக்கு நாள் செத்து மடிந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் நிலை என்ன? அவர்களை யார் வழிநடத்துபவர்கள்? உண்மையான தலைமை யாரிடம் உள்ளது? அல்லது அவர்களை இப்படியே விட்டுவிடுவதா? என்பதை வெளிப்பாடையாகவும், பத்திரிகைத் தர்மத்தைச் சாகடிக்காமலும் எழுதவும்.

பார்த்திபன் எழுதிய 'கனவை மிதித்தவன்' தொடர்கதையில், முப்பது வருடங்களாக தமிழ் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த த. வி. சு. தலைவர் அமிர்தலிங்கம், யோகேஸ்வரன் கொலை செய்யப்பட்டதை எவ்வளவு சாதாரணமாக எழுதி மக்களை திசை திருப்பிப் பார்க்கின்றீர்கள். வளர்த்த புலி மாறிப் பூண்டு களை பாய்ச்சி ஓடிவிட்டார்கள் என்று எழுதாமல், உண்மைகளுக்குப் புறம்பானவைகளை எழுதி மக்களை மந்தைகளாக நினைத்தால் அவர்கள் மாறியும் நினைப்பார்கள். எனவே புத்தகம் எழுதும்போது மக்களை மந்தைகளென்று எண்ணிவிடாதீர்கள்.

- எஸ். சிவபாதலிங்கம்

யாரையும் தாழ்த்தி எழுதவில்லை. செயற்பாடுகள்தான் விமர்சிக்கப்பட்டு, செயற்பாட்டுக்குரியவர்கள் இனங்காட்டப்படுகிறார்கள். அத் தடையங்கம் எல்.ரி.ரி.ஈ சார்பாக எழுதப்பட்டிருப்பதாக நீங்கள் கற்பனை செய்திருப்பதால் பக்கச்சார்பாகவே நீங்கள் பார்த்தீர்கள் எனக் கருதவேண்டியுள்ளது. எல்.ரி.ரி.ஈ தான் தமிழ் மக்களின் தலைமை என எழுதியிருப்பதாக நீங்கள் கற்பனை பண்ணியிருப்பது தவறென்றே எங்களுக்குப்படுகின்றது.

மக்கள் தொண்டர் படைக்குப் பலாத்காரமாக ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது மக்களுக்கு வேதனையாயிருக்கையில் உங்களுக்கு வேடிக்கையாயிருப்பது கவலைக்குரியதாகும். மக்கள் தொண்டர் படைக்கு ஆட்கள் சேர்ப்பது ஈ.பி.ஆர். எல். எவ்விற்கு புதிது ஒன்றும் அல்ல என்ற நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, ஏனைய குழுக்கள்தான் ஆட்களைப் பிடிப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது உங்கள் பக்கச்சார்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

எல்.ரி.ரி.ஈ பற்றி நாம் எழுதியவை எதுவும் உங்களுக்குத் தெரியாமல் போனதிருக்க, புலிகளின் கொலைகளைப் பட்டியல் போட்டால் ஈ.பி.ஆர். எல். எவ்வின் கொலைகள் நியாயமாகவிரும் என்ற நீங்கள் கருதவது தவறாகும். ஈ.பி.ஆர். எல். எவ்வை அழிக்க நாங்கரும் விரும்புகிறோம் என்பதும் உங்கள் கற்பனையே.

'இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் எழுச்சிப் போராட்டங்களை உடக்கும் இந்திய இராணுவக் கலிப்பட்டாளம்' என்று நீங்களே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கையில் 'வடக்கு, கிழக்கில் வாலும் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு தீர்வு (?) முழுமைமாக ஏற்பட்ட

டபிள்தான் முழுமைமாகச் செல்ல வேண்டுமென' தங்கள் வர்க்க நலன்களுக்காக அரசியல் கட்சிகளோ, போராட்டக்குழுக்களோ அறிக்கைகள் விட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் ஒருக்குமுறையை ஆதரிக்கும், மக்களை வைத்து அரசியல் விபச்சாரம் செய்யும் அரசியல்வாதிகளாகவோ, இயக்கவாதிகளாகவோ எங்களால் இருக்க முடியாது.

உண்மையான தலைமை உழைக்கும் மக்களிடமும், தளப்படும் மக்களிடமும் உள்ளது. இப்படியே விட்டுவிடுவதா? இல்லை யா? என்ற தங்களைப் பற்றித் தீர்மானிக்கும் உரிமையை மக்கள் யாருக்கும் பட்டயம் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. நாங்கரும் மக்களாகவே இருப்பதால் 'தலைமை யார்?', 'நிலை என்ன?', 'வழிநடத்துவது யார்?' என்ற குழப்பங்கள் எங்களுக்கு இல்லை. நீங்களும் மக்களை மக்களாகவே கருதி, மாறி நினைக்காமலிருந்தால் அவர்களிலிருந்து அந்நியமாகாதிருக்கலாம்.

'கனவை மிதித்தவன்' தொடரில் வரும் பாத்திரங்களுக்கும் த.வி.க. தலைவர்களின் கொலைகள் சாதாரணமாகத்தான் தென்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் 60, 100 என்ற அப்பாவி மக்கள் வெட்டிக் கொல்லப்படுகையில், உயிரோடு தீரட்டி எரிக்கப்படுகையில், இனவாதத்தையும், அராஜகத்தையும் வளர்த்து அவற்றின் பலகை நடந்த த.வி.க. தலைவர்களின் கொலையை எங்களாலும் அசாதாரணமாகப் பார்க்க முடியவில்லை.

— கடலோடிகள்

ஆரம்ப காலத்தில் கடலோடிகள் தெளிவான நிலைப்பாட்டினை கொண்டிருந்ததாக கொள்ளமுடி

யாதிருந்திருக்கின்றனர். கலங்களின் வளர்ச்சியும், காலங்களின் கட்டாயமும் கடலோடிகளை துணிந்து எழுத வைத்திருக்கிறது. நிலைப்பாட்டில் தெளிவுப்பாடு மிக மிகத் தேவையாய் இருக்கின்றது.

கலம் 19இல் 'சீனாவில் இன்று' கட்டுரையில் நடந்தவற்றைச் சித்தரித்துவிட்டு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் பற்றியும், கலாச்சாரப் புரட்சி பற்றியும், தோழர் மாணவின் பின்னரான மாற்றங்கள் பற்றியும் ஆய்வில் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தங்களது பழைய பீக்கிங் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றீர்கள். மாக்ஸிஸமோ, மாணவியமோ துப்பாக்கிமுனை யால் புகட்ட முடியாதென்பதை வரலாறுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பின்னது காலாவதியாகிவிட்டது. முன்னது ஆகிக்கொண்டு வருகிறது.

'இரண்டாம் வருடம்' என்ற ஆசிரிய தலையங்கத்தில் அபிவிருத்திக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகள் புலிகளால் நிர்மூலமாக்கப்படுகின்றன என்பதையும், ஆயுதங்களால் தேடிய பயமுறுத்தல் ஆதரவையும், தம்மையும் இழந்துகொள்ள விரும்பாமலே புலிகள் ஒப்பந்தத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டவில்லை சமுதாய அமைப்பினை மாற்ற

விரும்பாத சிலரால் தங்களது சயநலத்தினைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முன்வைக்கப்பட்ட தமிழ்முகக் கோரிக்கையால் வந்த வினைதான் இன்று நடப்பவையென்று தங்களால் காட்ட முடியாது போய்விட்டது.

தலைமைத்துவமே தனித்துவமாகிவிட்ட இனிமேல் மக்களை அரசியல் மயப்படுத்துவது யார் முடியக் கூடிய செயலா? கொழும்பைக் 'கொண்டுரால்' ஆகக் கொண்டு எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கையில் இறங்கியவர்களைத் துண்டில் இன்னும் இன்னும் காரசாரமாக விமர்சிக்க வேண்டும். புலிகளின் தாகம் 'ஏனைய குழுக்களையும், அவர்களைச் சார்ந்தோரையும் அழிக்க ஆயுதம்பெறுவதே'. இதற்காக அவர்கள் எந்தவிதமான விபச்சாரங்களுக்கும் தயாராயுள்ளனர்.

தாய்நாட்டினை மறந்து, தாயினை மறந்து, தாய் மொழியையும் மறந்து, அந்நியத்துடன் அந்நியோன்னியமாகி, அங்கு ஏதாவது நடந்தால்தான் நாம் இங்கு இருக்கலாம் என வாரிவழங்குகின்ற வள்ளல் தமிழர்களுக்குப் 'புதிய நாஸிகள்' கட்டுரை பேரிடியாகிவிட்டது. கட்டுரையில் பிரசுரித்த படங்களுக்கான விளக்கங்கள் படங்களிலிருந்து வேறுபட்ட இடங்களில் இருந்தமை சிரமங்களைத் தந்தது.

இன்றைய நிலைமைகளை நமது நிருபர்கள் தெளிவுபடுத்திய விடயங்கள் மிகமிகக் கவலை தந்தன. சொல்லிய செய்திகள்,

ஆயுதபாணிக லை வளர்ப்பதன் மூலம், இந்நாட்டில் நிரந்தரமாகி விடலாம் என்பவர்கள் சிந்தித்தால், நாட்டில் உயிர்ச் சேதம் குறைய வாய்ப்பு உள்ளது.

புரட்சி என்ற சொல்லின் அர்த்தம் முற்போக்குடனான மாற்றம், முன்னேற்றமான மாற்றம் என்ற இருக்கும்போது புரட்சி, புரட்சி என எழுதி மக்களைக்

குழப்ப வேண்டாம். மாக்ஸியவாதிகள் பிரயோகித்த சில கருத்து சொற் பிரயோகங்கள் மக்களைக் குழப்பின. இலங்கையில் ஏற்பட்டது இதுதான். புரட்சி என்ற சொல் போன்ற சில பதங்களைத் தவிருங்கள். சமூகப் புரட்சி தேவை என எழுதாமல் சமூக மாற்றம், சமுதாய அமைப்பில் மாற்றம் தேவையென எழுதுங்கள். வாசகர்கள் ஏற்பாடுகள். அயல் மொழிப் பதிப்பகங்களின் நேரடி மொழிபெயர்ப்புகளை அப்படியே எழுதாமல், புரியக் கூடிய விதத்தில் எழுதுங்கள்

மக்கள் இன்னும் புரட்சி என்பது கொலை, உயிரோடு தீ வைத்தல் என்ற அர்த்தத்திலேயே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

-ராஜேஸ்வரன்

'சீலவில் இன்று' என்ற அகிலனின் கட்டுரை மேலோட்டமான ஆய்வுக் கட்டுரையே. இதில் 'எங்களின்' பழைய பக்கிங் விசுவாசம் வெளிப்படுகிறது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மாவோய்ஸம் காலாவதியாகிவிட்டது, மாக்ஸிஸம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். விஞ்ஞானம் அழிவதில்லை. மாறுகத் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. இந்த வளர்ச்சியைக் காலாவதியாகக் எனக் குறிப்பிடலாமெனக் கருத முடியவில்லை.

- கடலோடிகள்

முன் அட்டை:

"பெண்- நெருப்பின் பிரக்கை கொண்டவள்.

புது டில்லி பெண்கள் உழைப்புக் கூடத்தைச் சேர்ந்த சந்திரலேகாவின் ஓவியம்.

பின் அட்டை:

'கோவிந்தன்' நாவலில் டானியலின் முன்னுரை.

ஐரோப்பிய தழுவல் சமூகமும் எழுத்தாளர் பங்கும்

கலம் 20இல் வெளியான கட்டுரை குறித்து மேலும் சில தரவுகளையும், அக் கட்டுரையில் முழுமை பெறாத சில பகுதிகளையும் மேலும் ஆழமாக அவசிய எழுதவேண்டிய ஒரு தேவை அவசியமாகின்றது.

ஐரோப்பிய நாடுகளுள் இங்கிலாந்து வாழ் இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள தமிழர்களை விட பெருமளவில் வேறப்பட்ட குணம்சத்தையுடையவர்கள். இவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களில் மேல்தர மக்களின் ஒட்டுமொத்தக் குணம்சத்தின் உயர்படியை எய்தியவர்கள் என்ற சொல்லுமிகையாகாது. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்திலும், அதற்குப் பின்னருமான ஏட்டுக் கல்விமான்களின் எஜமான விசுவாசத்தின் முழுப் பிரதிபலிப்பையும் உள்ளடக்கியதாக

இருப்பதால், மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருக்கும் தமிழர்களின் தனித்துவமான நிலைமைகளுடன் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாதென்பதால், இங்கிலாந்துவாழ் தமிழர்களை இக் கட்டுரையில் அடக்கவில்லை. இருப்பினும் நிறுவெறித் தன்மைகள் காரணமாக இங்கிலாந்து வாழ் தமிழர்களின் மனநிலைகளில் தற்போது பாதிப்புகள் தோன்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

83ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகான காலப்பகுதிகளை பிரச்சார இலக்கியத்தின் தாக்கத்திற்குட்பட்டது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆயினும் முன்னரே குறிப்பிட்டிருந்தபடி அக்கால கட்டத்தில் வெளியீடுகள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வுகள் அனைத்தும் இலங்கைத் தமிழரின் இலக்கியப் பயணத்தில் மிகவும் வேகத்துடன் முன்னேக்கிய கட்ட

-க. கண்ணன்-

டம்தான். இக்காலகட்டங்களில், நிகழ்ந்த உக்கிரமான போராட்டங்கள், சமூகத்தின் உத்வேகம் புதிய பல படைப்பாளிகளை உருவாக்கியது. இக் காலப் படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை இயக்கவாதப் போக்குகளுள் முடங்கிக் கிடந்தாலும், துல்லியமாக குளிர்விட்ட சமூக வளர்ச்சியின் உயிர்நாடியை உச்சஸ்தாயிக்குயர்த்திய கலை, இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்றியதையும் நாம் கண்டு கொள்ள வேண்டும். கடந்த காலகாலங்களின் இத் தாக்கம் குறித்த படைப்புகளைவிட, இப்புதிய கலைகளுக்கிடையே படைப்பாளிகளே அதற்குரிய அனுபவ முத்திரைகளுடன் பிரசுரித்தனர் எனலாம்.

புதிய சமூக அனுபவத்தை எவ்வாறெனவும், பகிரீந்து கொள்வதற்குரிய பூர்ணமான தன்மையை அல்லது அதற்கேயுரிய தனித்துவத்தில் வளர்ந்து நிற்பது புதுக்கவிதையும், நாடகமும். ஒவியத்தையும் பிரச்சார இலக்கியத்தினூடாக ஆரம்ப கட்ட வளர்ச்சியில் இருந்தபோதும் ஆரம்ப அடித்தளம் உறுதியாக இடப்படவில்லை. புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சிகள் தனித்துவமாக ஆரோக்கியநிலையை எய்தியுள்ளதற்கமைய ஐரோப்பிய தமிழ் சமூகம் மத்தியிலும் அதன் தாக்கம் புதிய மெருகுபெற்றதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

கருத்துகளை மக்களிடம் மிகவும் எளிமையாகவும், இலகுவாகவும் சென்றடையச் செய்யும்

கலைவடிவங்களில் நாடகம் முதன்மையானது. இதில் சினிமா என்பது கலைவடிவங்களுக்கும் உட்பட்டதெனினும் அதன் இன்றைய நிலையானது வியாபார அல்லது தொழிற்துறையின் அடித்தளத்தில் நின்று செயற்படுவதால் அதை மற்றைய கலைவடிவங்களுடன் சேர்த்துக் குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது.

ஆயினும் இன்று கலைவெளிப்பாடுகளில் மிக முக்கியமான இடத்திற்கு வளர்ந்துள்ள நாடகம் என்பது ஐ.த. சமூகத்தின் மத்தியில் குறிப்பிடக்கூடிய வளர்ச்சியை அடையவில்லை என்ற தாக்க சொல்ல வேண்டும். மிகவும் சொற்பமான அளவில் வளர்ச்சியடைந்த நாடகங்களைக் காண முடிந்தாலும் பெரும்பாலானவை சமூகத்தன்மையும் அற்ற வெறும் பொழுதுபோக்குக்கான நகைச்சுவை நாடகங்களாகவே இன்னும் இருந்துவருவது வேதனைக்குரியதாகும்.

ஐரோப்பிய கலை வடிவங்களாயினும் சரி, இலக்கிய வடிவங்களாயினும் சரி தளத்தில் அவற்றின் வளர்ச்சியின் அளவில் இருந்து அதன் தொடர்ச்சியாக இங்கு அமைவதால் இன்றைய ஐ.த. சமூகத்தின் கலை, இலக்கிய வடிவத்தின் அடித்தளம் இலங்கை எனக்கொள்ளல் மிகையாகாது. மாறாக ஐரோப்பிய சமூகத்தின் கலை, இலக்கிய வடிவத்தின் வளர்ச்சியின் அளவை ஐ.த. சமூகம் தனது ஆரம்ப அடித்தளமாகக் கொள்ளுமா? இல்லையா? என்பது

இங்குள்ள தமிழ் சமூகத்தின் உறவையும், இணைவையும் பொறுத்ததாகும்.

ஆனால் ஐ. த. சமூகத்தின் உறவு, இலக்கிய வடிவத்தின் ஆரம்ப அடித்தளம் அச் சமூகத்தின் இன்றைய வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை ஆதாரமாகக் கொள்ளவில்லை என்பது மட்டும் உண்மையாகும். விதிவிலக்காக குறிப்பிடத்தக்களவு கவிதைகளும் ஒரே சிறுகதைகளும் தோன்றியுள்ளன.

இங்குள்ள அமைப்பு வடிவங்களும், கலை, இலக்கியத்திற்கான முயற்சிகளும் இங்குள்ள எமது உழைப்பால் மட்டும் ஆகுமெனச் சம்பந்தமில்லை. அது எமது பொருளாதாரத்தில் மட்டும் தங்கியதாயும் இல்லை. அது இலங்கை மக்களின் பொருளாதார வாழ்க்கையுடனும், எமது எதிர் கால வாழ்க்கை பற்றிய குறைந்த பட்ச நலன்களுடனும் தொடர்புபட்டு நிற்பதால் எழுத்தாளர்களினதும், கலைஞர்களினதும் வெளிப்பாடு அல்லது படைப்பு என்பது இன்றைய நிலையில் எமது வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கப்படுவது இன்றியமையாதது.

இங்குள்ள இலக்கியப் படைப்புக்களை புகலிட இலக்கியமாக இனங்காணுவதா? இல்லை யா? என்றொரு கேள்வியும் எழுகிறது. தாம் மண்ணின் பிரக்ஞையுடன் இங்குள்ள முரண்பாடுகள் எப்படி இலக்கிய வடிவம் பெறுகின்றன

என்பதையும், இலங்கை மக்களின் போராட்ட எழுச்சியின் தாக்கங்கள் இங்கேயுள்ள சூழ்நிலைகளில் எப்படிப் புதிய வடிவம் பெறுகின்றன என்பதையும் உள்ளடக்கிய ஒரு இலக்கிய தளம் எமக்கு கிடைத்திருக்குமாயின் நாம் அதைப் புகலிட இலக்கியம் எனக் கொள்ளலாம். ஆயினும் அண்மைக்காலமாக வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் ஐரோப்பிய வாழ் தமிழர்களின் வாழ்வியல் முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆக்கங்கள் உருவாகிவருவது ஆரோக்கியமானதாகும். இந்த வகையில் புகலிட இலக்கியத்திற்குள் முழுமையடைவதற்கான முயற்சியைத் தோன்றியிருப்பது வரவேற்றாகக் கூடியதாகும்.

இலங்கையில் உள்ள எழுச்சியின் தாக்கங்களுடையோ அன்றி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முரண்பாடுகளுடையோ இங்கே வெளிக்கொணரும் ஒரு படைப்பாளி எதை நோக்கமாகக் கொள்கிறார்? எதார்த்தத்தில், அங்குள்ள முரண்பாடுகளில் அல்லது தாக்கங்களில் தாம் அக்கறை கொள்வதாக, அதுதாபம் கொள்வதாக அல்லது கொள்ளுமாறு கருதுகின்றார். அதாவது இங்கேயே இருந்து கொண்டு அங்குள்ள எமது மக்களுக்கு உதவிபுரியும் தன்மையுடன் புறம்போக்கான மனிதநேயப் பாங்குப் படைப்புகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இது

ஒரு பணக்காரன் ஒரு பிச்சைக் காரருக்கு நாஸ சில்லறைபோடும் மனித நேயம் போன்றது. இது தொடர்ந்தும் அவரை பிச்சைக்காரராக வைத்திருக்கச் செய்து விடுகிறதேயன்றி, உண்மையான மனித நேயம் என்பது அவரது பிச்சைக்கார நிலையிலிருந்து அவரை விடுவிப்பதேயாகும்.

இந்த உதாரணத்தினூடே ஐத. சமூகத்தில் எழும் படைப்புகளை நோக்குவது மிகவும் பொருத்தமானது.

இன்று இந்த எழுத்துகள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை விட இன்றுவரை அங்குள்ள முரண்பாடுகளை மையமாகக் கொண்ட எழுத்துகள் என்ன செய்திருக்கின்றன அல்லது அவ்வெழுத்துகள் இங்கு என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் என்ற அவதானத்தினூடே விமர்சிக்கப்படும்போது அவற்றின் காரண காரியத்துடன் இனங்காண்பவர் எதிரான முடிவுக்கு வருகிறார். அதாவது இந்தப் போக்கு எவ்வித பிரயோசனத்தையும் ஏற்படுத்தவதில்லை. கருத்தின் மீதான விமர்சனத்திற்குப்பால் இப்போக்கின் மீதான விமர்சனம் தான் எழுகிறது.

இங்கே கா. சிவத்தம்பியின் கருத்தில் ஒரு பகுதியை உதாரணத்திற்கெடுப்பது பிரயோசனமானது.

"... இந்த இலக்கியப் பையில்லு சில கருத்து நிலைப் பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியுள்ளது. சமூக

மாற்றத்திற்கு இலக்கியம் பயன்படல் வேண்டும். அம் மாற்றத்தினைக் காட்டுவதற்கும், அம் மாற்றத்திற்கு உதவுவதற்கும் அது பயன்படல் வேண்டும் என்ற கருத்து மேலும் மேலும் வலியுறு, சமூக நிலைப்பட்ட இலக்கிய நோக்கின் அடுத்த கட்டம் யாது என்ற பிரச்சினை எழுத்தொடங்கிறது.

முற்போக்குவாதம் மார்க்ஸிய எடுகோள்கள் சிலவற்றை ஏற்றுக் கொள்கின்றதெனினும் அதுவே மார்க்ஸிய வாதமாகிவிடாது. இன்றைய நிலையில் சமூக மாற்றத்திற்கான இலக்கியக் கொள்கையை முன்வைக்க

கும்பொழுது, முற்போக்குவாதத்தின் தர்க்கரீதியான மேற்படிக்குச் சென்று மார்க்ஸிய இலக்கியக் கொள்கையை யே முன்வைத்தல் வேண்டுமென்ற இப்பொழுது வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இலங்கைத் தமிழரிடையே இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கும் தளமாற்ற நடவடிக்கைகளை உண்மையான சமூகப்புரட்சிக்கான களமாக மாற்றுவதற்கு இலக்கியம் முன்னணியில் நின்று வழிநடத்திச் செல்லவே

ண்டிய ஒரு தேவை இருக்கின்றது எனும் வாதம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. "

(13ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏக்கங்கள்

மேல்நாட்டுச் சுதந்திரங்கள்தான் சமூகத்தைக் கெடுக்கின்றன என்ற கதையில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்படி ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. இருக்கும் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் பாதகமானவையே சாதாரணமாக எங்களுக்குத் தென்படுகின்றன. தவிர மேல்நாடுகளிலும் யாருக்கும் முழுமையாகச் சுதந்திரம் கிடைத்துவிடவில்லை. இருப்பதான ஒரு மாயையே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் சாப்பிடுவதற்கு வாயைத் திறக்க மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது எங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகவே ஒடுக்கப்படும் போது வரையறுக்கப்பட்ட, வரையறுக்கப்படாத சுதந்திரம் என்று இல்லாதவொன்றை வகைப்படுத்துவது அரித்த மற்றது.

இந்திய இராணுவத்துடன் சேர்ந்த குரோகத்தனத்தைச் சொன்ன கதாசிரியர் இலங்கை இராணுவத்துடன் சேர்ந்தவர்களின் குரோகத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

இதே நேரத்தில் ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள் மாக்ஸிம் கோர்க்கி, ரால்ஸ்ராய் போன்றவர்களின் எழுத்துகள் முழுமை பெற்ற தென்றல் ரஷ்ய மக்களின் எழுச்சியையும், தொழிலாளர் புரட்சியையும் ஒருங்கமைத்த நடத்தும் அமைப்பு வடிவங்கள் இருந்தமையே. அதே போல் இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒருங்கமைத்த நடத்தும் அமைப்பு வடிவங்கள் இருந்ததிற்தான் வங்கக் கவிஞர் தாகூர் மகாகவி பாரதியார், அரவிந்தர், மலையாளக் கவிஞர் வண்ணத்தோள் போன்றவர்களின் கவிதை சக்திகள் இந்திய தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மக்களை வீறுகொண்டு அணிதிரளச் செய்தன என்பதை இங்குள்ள படைப்பாளிகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆகையினால் இங்கே ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் பத்திரிகை அல்லது பிரசுர தளங்களில் மட்டும் தங்கியிருந்தலாகாது. தமது கருத்துகளுக்கமைய ஆரோக்கியமான அமைப்பு வடிவங்களுடன் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். எமது தாய்நாட்டு மக்களின் புரட்சிகர மாற்றத்திற்கு இவ்வமைப்புகளை இணைத்து இலங்கையை நோக்கி நகர்த்துவதும் இன்றியமையாதது. ■

நிகராகுவாப் புரட்சி

(கலம் 20இன் தொடர்ச்சி)

சன்ரினிஸ்ரா முன்னணியின் பதில்

அனைத்துத் தொழில் நிறுவனங்களையும் தேசிய மயமாக்காதது ஏன்? பூர்சுவாக்களுடன் உறவு சரிதானா? என்றெல்லாம் எழுப்பப்படுகின்ற கேள்விகளுக்கு சன்ரினிஸ்ரா முன்னணி பதில் தருகிறது:

"அனைத்துத் தொழில் நிறுவனங்களையும் தேசிய மயமாக்கினால் தொழிற்சாலைகளை நிதிவகிக்க புரட்சியாளர்கள் மத்தியில் போதுமானவர்கள் இல்லை. அப்படியே அவற்றைத் தேசிய மயமாக்கினாலும் கூட முதலாளிகளிடம் ஏற்கெனவே பணிபுரிந்து வந்த மனோஜர்கள் உடைய, தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களையும் தான் நம்பியிருக்க வேண்டும். அரசு நிறுவனங்களை முதலாளித்துவ அமைப்பில் பணியாற்றியவர்கள் நடத்துவதற்கும், தனியார்கள் அரசு மேற்பார்வையில் நடத்துவதற்கும் அதிக வித்தியாசம் கிடையாது. தற்போது புரட்சியாளர்களுக்கு கல்வியறிவை வளர்க்க கட்சி முயன்று வருகிறது.

நிகராகுவா மக்கள் நீண்டகாலம் சர்வாதிகாரத்தின் பிடியில் சிக்கி, சுதந்திரமின்றி வருமையில் வாடிவளர்ந்தனர். தற்போது தான் ஆசுவாசமாக மூச்சுவிடத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஆட்சியிலிருந்த சர்வாதிகாரியால் பரப்பப்பட்ட கொடியூனியை எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தால் கொடியூனியும் பற்றிய தவறான அபிப்பிராயம் பாமர மக்கள் மத்தியில் இன்னும் நிலவுகிறது. எனவே 'மக்கள் அதிகாரம்' என்பதை முன்வைக்கிறோம்.

பொன். துனசேகரன்

முதலாளித்துவ நடைமுறை சட்டம் தொடர்ந்து இருந்தாலும் கூட அது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு சில விதிமுறைகளுக்கு உட்படுத்தாவிருக்கும்.

நிகராகுவா போன்ற சிறிய நாடு அமெரிக்கா போல்

நாட்டு நிர்வாகம்

ற ஏகாதிபத்தியங்களைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. பூர்சுவாக்களின் சொத்துக்களை முழுமையாகத் தேசியமயமாக்குவதும், வெளிநாட்டு முதலாளிகளை விரட்டுவதும் சோவியத் முகாமுக்கு எங்கள் நாட்டை அடிமைப்படுத்திவிடும். ஆனால் கியூபாவும், சோவியத் நாடும் எங்களுக்கு நேச நாடுகள் என்பதில் மறுப்பில்லை.

நிகரகுவா கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கூற்றுப்படி அனைத்தையும் தேசியமயமாக்கினால் இந்த நிலைதான் ஏற்படும் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஐரோப்பாவிலுள்ள சில சோசலிஸ்ட் ஜனநாயக நாடுகள் நிகரகுவாவை ஆதரிக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் எப்படியும் நிகரகுவா கொம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு நாடாகிவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் அவர்கள் எங்களை ஆதரிக்கிறார்கள். ஐரோப்பாவில் பூர்சுவா ஆட்சி நடக்கும் சில நாடுகள் நிகரகுவாவின் புரட்சி ஜனநாயகக் கட்டத்துடன் நின்றுவிடும் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அவ்வாறு எண்ணவில்லை.

இவ்வாறு சர்வீனில்ரா விருதலை இயக்கம் பதிலளிக்கிறது.

நிகரகுவா போன்ற அரைநிலப்பிரபுத்துவ நாடுகளில் தேசிய பூர்சுவாக்கள் புரட்சிகரப் பாத்திரம் வகிக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கச் சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தேசிய பூர்சுவாக்கள் ஆதரவைப் புறக்கணிக்க முடியாது.

நிகரகுவாவில் புரட்சிக்கு பின்பு அரசியல் நிர்வாக அமைப்பு சீரமைக்கப்பட்டது. நிர்வாக வசதிக்காக நிகரகுவா ஆறபிராந்தியங்களாகவும், 3விசேட மண்டலங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. சோமோசா அரசினால் சீரழிந்த போன நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சரிப்படுத்தப் புனரமைப்புப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன.

நிகரகுவாவில் கூட்டுஅரசு (Coalition Govt.) ஏற்படுத்தப்பட்டது. தேசிய புனரமைப்புக் கவுன்சிலான யுன்ராவில் கட்சிப் பிரதிநிதிகள், சமூக அமைப்புகள், தொழிற்சங்கம், வியாபாரிகள் சங்கம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த 5 பிரதிநிதிகள் இடம் பெறுகிறார்கள்.

நிகரகுவாவின் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் 7 பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

புரட்சி நடந்த நாட்டில் தேர்தல் நடப்பதென்பது ஆச்சரியமான விடயம். ஆனால் நிகரகுவாவில் 1984 இல் பொதுத்தேர்தலை சர்வீனில்ரா விருதலை முன்னணி நடத்தியது. இந்தத்தேர்தலைக்கான பார்வையாளர்களாக பல நாடுகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளுக்கும் அழைப்பு விடப்பட்டது. அனைத்துக் கட்சிகளுக்கும் இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. புரட்சி நடந்த நாடுகளிலிருந்து

நது நிகரகுவாவை வித்தியாசப் படுத்தும் விடயங்களில் இதுவும் முக்கியமானது.

5 பேர் கொண்ட உயர்மட்டக் கவுன்சில் மேற்பார்வையில் நடந்த இப் பொதுத் தேர்தலில் ஜனநாயக டானியல் ஒட்டேகா சவேத்ரா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். செர்ஜி ரயீர்ஜீ மொர்கடோ துணை ஜனநாயகியானார். இவர்கள் இருவரும் சன்ரினிஸ்ரா தேசிய விடுதலை முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள். இதுதவிர தேசியக் கவுன்சிலுக்கு 7 கட்சிகளைச் சேர்ந்த 96 பிரதிநிதிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தேசிய நிர்வாகக் குழுவில் 1 தலைவர், 3 துணைத்தலைவர்கள், 3 செயலாளர்கள் இடம்பெறுகிறார்கள். சன்ரினிஸ்ரா விடுதலை முன்னணி, ஜனநாயககொன்சவேற்றிஸ் கட்சி (PCT) பொப்புலர் சோசல் கிறிஸ்தவக்கட்சி (PPSC), நிகரகுவா சோசலிசு கட்சி ஆகியவை ஆட்சியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் சன்ரினிஸ்ரா விடுதலை முன்னணிதான் பெரும்பான்மை இடங்களைப் பிடித்துள்ளது.

தேசிய அசெம்பிளியில் குறைந்தது 4 இடங்களைப் பெறும் கட்சிகளுக்கு நிர்வாகக் குழுக்களில் இடமளிக்கப்பட்டது. சிறிய கட்சிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவமளிக்கப்படுகிறது. ஜனநாயகி, துணை ஜனநாயகி தேர்தலில்தோல்வியடையும் எதிர்க்கட்சி வேட

பாளர்களுக்கு அசெம்பிளியில் இடமளிக்கப்படும். சிறிய கட்சிப்பிரதிநிதிகளும் நிர்வாகக் குழுவில் இடம்பெறலாம். சட்டசபையில் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம்.

அரசியல் நிர்வாகங்களில் பூர்சுவாக் கட்சிகள் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றாலும் கூட இராணுவம் மட்டும் சன்ரினிஸ்ரா புரட்சியாளர்கள் கையில்தான் இருக்கும். நிகரகுவாப் பாதுகாப்பமைச்சராக இருப்பவர் பூர்சுவாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் இராணுவக் கொமாண்டர் சன்ரினிஸ்ராக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். இதே போல் விவசாய அமைச்சராக இருப்பரும் பூர்சுவாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். ஆனால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட நிலங்கள் சன்ரினிஸ்ராக்கள் தலைமையேற்றுள்ள விவசாயப் புனரமைப்பு நிறுவனக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது.

புரட்சிக் ஆட்சிக்குப் பின்மக்குக்குக் கல்வியை வளர்க்க அரசு தீவிர நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது.

இளைஞர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் கல்வி கற்பிக்கப்படுவதுடன் விவசாயப் பணிகளும், தொழில்களும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. 12 வயதான குழந்தைகள் 85 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் 5 மாதங்கள் அரசாங்கங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர் (தொடர்ச்சி 21 ஆம் பக்கம்)

தூர்நிலை

கதைகளில் வரும் பெயர்கள் கற்பனையே.

ஆக்கதாரர்களே அவர்களின் ஆக்கங்களுக்குப் பொறுப்பாளிகள்.

பெயர், மூகவரி போன்ற முழுவிபரங்களும் இவ்வாத ஆக்கமோ, விமர்சனமோ பிரசுரிக்கப்பட மாட்டாது.

ஒக்ரோபர் '89

பலம் : 22

ஆசிரியர் குழு கடலோடிகள்

வெளியீடு தென்னிந்திய நிறுவனம்

மூகவரி **THOONDIL**
SÜDASIEN BÜRO
Grosse Heimstr 58
4600 Dortmund 1
West Germany

தொலைபேசி இல. (0231) 136633

சந்தா விபரம் (தபாற் செலவு உட்பட)

6 மாதங்கள் - 20 ரூ.எம்.

1 வருடம் - 38 ரூ.எம்.

மேற்கு ஜேர்மனி தவிர்த்த ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான சந்தா விபரம்

6 மாதங்கள் - 25 ரூ.எம்.

1 வருடம் - 48 ரூ.எம்.

ஐரோப்பிய நாடுகள் தவிர்த்த ஏனைய நாடுகளிலுள்ளவர்கள் கடிதம் எழுதி சந்தா விபரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

உங்கள் சந்தாக்களை கீழுள்ள வங்கி விபரங்களின்படி எமது மூகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள். சந்தா அனுப்பியதும் அவ்விபரத்தை கடிதம் மூலம் எமக்கு அறிவிப்பதால் காலதாமதத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

வங்கி கணக்கு இலக்கம் 571 001 799

Stadt Sparkasse Dortmund

BLZ 440 501 99

பேனுவைக் கையில்வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பேனாவுக்குத் தீனி போட சமூகத்தை மேலாக நோட்டமிட்டு தசை உணர்வுகளைப் பேனா வசப் படுத்தி எழுதுவது ஒருவகை.

சமூகத்தில் நடமாடும்போது தற்செயலாக அகப்படும் ஒரு சம்பவத்தை, வெறிமாதொன்றைப் பிடிப்பது போன்று பாய்ந்து பிடித்து ஒரு கைக்குள் அடக்கிக்கொண்டு, கால்களை இடறி நில்த்தைத் தடவி பக்கத்தே கிடக்கும் கயிற்றினை எடுத்து அந்த வெறிமாதினைக் கட்டிப்போடுவது போன்ற விதத்தில் கையிலிருக்கும் கதையும் கதைப் பின்ன லும் மனதிலிருந்து கலைந்து போய்விடுமோ என்ற ஏக்கத்தில் பேனுவை அவசரத்துடனும், ஆவேசத் துடனும் நகர்த்திச் செல்வது இன்னொருவகை.

சமூகத்தோடு சேர்ந்து மக்களின்இன்பதுன்பங் களில் பங்கெடுத்து, அவர்களைப் படித்து, அவர் களிமட்டுந்து படித்தவைகளை இலக்கிய ஆளுகைக் குட்படுத்தித் தங்கள் சுமைகளைத் தாங்களாகவே எடுத்தெறியும் போதத்தை அவர்களுக்கு அளித்து இயல்பான முறையில் அவர்களை நகர்த்திச் செல்ல நிதானமாகப் பேனுவை ஓடவிடல் வேறொருவகை.

இந்த மூன்று வகைகளுக்கு உட்பட்டவர்களே விமர்சகர்களுமாவார்கள்.

“நாங்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்படாதவர் கள்; நடுநிலையாளர்கள்” என்று விமர்சகர்கள் கூறு வதெல்லாம் வெறும் பொய்யானவை. அரசியலிலோ இலக்கியத்திலோ, வேறெந்த விவகாரங்களிலோ நடுநிலைமை என்பது ஒன்றில்லை. நீதி, அநீதி என்ற இரண்டு புள்ளிகள் ஒன்றோடொன்று முட்டி நெருங் கிக்கொண்டு நிற்கின்றன. இடையே மூன்றாவது ஒரு புள்ளிக்கு இடமேயில்லை.